

Reg. No. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सदगुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

॥ स्रग्धरावृत्तम् ॥

सर्वान् पश्यन्तु बन्धूनिव जगति जना भेदबुद्धि विहाय
स्थाने पात्रे च कर्तुं वितरणमसकृत्वास्तु बुद्धिर्धनस्य ॥

हीने नम्रा भवन्तु प्रखरधनवतामग्रगण्या हि शश्वद् ।

‘आत्मानन्द प्रकाशं’ विदधतु हृदये श्रीजिनः श्रावकानाम् ॥

पु० २३ मुं | वीर सं. २४५२. माघ आत्म सं. ३० | अंक ७ मो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर

विषयानुक्रमिका.

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
१ परमेष्ठि गुण सक्षिप्त विवरण		५ गार्हस्थ्य जीवन ...	१६०
‘सूरीश्वर गुण वर्णन.’ ...	१५१	६ विक्रमराजनी परोपकारवृत्ति.	१६५
२ विश्वरयना प्रबंध...	१५२	७ वर्तमान समाचार.	१७०
३ उपदेशपद. ...	१५७	८ स्वीकार अने समालोचना.	१७६
४ स्वाध्याय. ...	१५७		

वार्षिक मूल्य रु. १) २ पाल अर्था ४ आना.

भावनगर—आनंद प्रिन्टींग प्रेसभां साह शुक्लानयनं बल्लुभाष्ये भाष्यं.

છપાઈ તૈયાર થયેલ અપૂર્વ ગ્રંથ.

“ ગુરુતત્ત્વ વિનિશ્ચય । ”

પ્રસ્તુત ગ્રંથના કર્તા ન્યાયાચાર્ય મહોપાધ્યાય શ્રીમાન યશોવિજયજી મહારાજ છે. ગુરુ-
તત્ત્વના સ્વરૂપનો સંગ્રહ વાચકોને એકજ ઠેકાણે મળી શકે એવા ઉદ્દેશથી તેઓશ્રીએ જ્ઞાનાગમોનું
દોહન કરી પ્રસ્તુત ગ્રંથમાં તેવા સંગ્રહને રચ્યક અને સરલ છતાં પ્રૌઢભાષામાં વર્ણવેલો છે. જેનો
ખ્યાલ વિદ્વાન વાચકોને ગ્રંથના નિરીક્ષણથી આવી શકશે.

સંસ્કૃત ભાષાને નહીં જાણનાર સાધારણ વાચકો પણ પ્રસ્તુત ગ્રંથ માટેની પોતાની
જિજ્ઞાસા પૂર્ણ કરી શકે છે. માટે ગ્રંથની આદિમાં સંપાદક ગ્રંથનો તેમજ તેના કર્તાનો પરિચય
કરાવી ગ્રંથનો તાત્ત્વિક સાર તથા વિષયાનુક્રમ આદિ ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ છે. અને અંતમાં
ઉપયોગી પરિશિષ્ટો તથા ઉપાધ્યાયજીના અજ્ઞાત બે અપૂર્વ ગ્રંથોનો ઉમેરો કરવામાં આવ્યો છે.

ખાખી મુનિમહારાજે તેમજ ગૃહસ્થોએ મંગાવવા સાવધાન રહેવું. દરેક લાલ લઈ શકે તે
માટે કિંમત અડધી રાખવામાં આવી છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ ટપાલ ખર્ચ જુદું પડશે. અમારે
લાંથી મળી શકશે.

“ કાવ્ય સાહિત્યનો અપૂર્વ ગ્રંથ. ”

“ કાવ્ય સુધાકર. ”

(રચયિતા—આચાર્ય શ્રી અજીતસાગરજી મહારાજ.)

કાવ્યકલા અને સાહિત્યનો એક સુંદર નમુનો કે જે સામાયિક રસથી ભરપૂર છે, તેવા
હૃદયદ્રાવક ૪૩૫ વિવિધ કાવ્યોનો સંગ્રહ. ઉપરોક્ત આચાર્યશ્રીની કૃતિનો આ ગ્રંથમાં સંગ્રહ
કરવામાં આવ્યો છે. આ ગ્રંથમાં ચાર વિભાગ ૧ કાવ્ય કિરણાવલી, ૨ કાવ્ય કૌમુદી, ૩
સાહિત્યસાર અને ૪ શ્રી આનંદધનજી પદનો કાવ્ય (કવિતા) રૂપે અનુવાદ એ ચારનો સમાવેશ
કરવામાં આવેલો છે. તમામ (કવિતાઓ) એકંદરે સરલ, સુંદર, રસયુક્ત, હૃદયદ્રાવક, અને
ભાવવાહી કાવ્યોનો આ સંગ્રહ છે. સામાજિક, નૈતિક, ધાર્મિક, વિષયો સાથે પ્રાસંગિક અને કુદરતી
વર્ણનોથી બનેલાં આ કાવ્યો હોઈને દરેક મનુષ્ય (જનસમાજ) તે ઉપયોગી છે. દરેક મનુષ્યે
લાલ લેવા જેવું છે. ઉંચા ધાગણો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપથી છપાવી સુંદર રેશમી કપ-
ડાના પાટા બાઈડીંગથી અલંકૃત કરેલ સાડચારસે પાનાનો આ ગ્રંથ છે. કિંમત રૂ.
૨-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું. મળવાનું ઠેકાણું—“ શ્રી જ્ઞાન આત્માનંદ સભા ”—ભાવનગર.

પૃષ્ઠ ૫૫૦

શ્રી દાનપ્રદીપ ભાષાંતર.

કિંમત રૂ. ત્રણ

ધર્મના ચાર પ્રકાર—દાન, શીયલ, તપ અને ભાવમાં દાનધર્મ મુખ્ય છે.

આ દાનધર્મનાં ભેદો, તેનું વિસ્તારયુક્ત વર્ણન, તેના વિશેષ ભેદો અને આ દાનધર્મનું
આરાધન કરનાર આદર્શ જ્ઞાન મહાન પુરુષોનાં વીશ અદ્ભૂત ચરિત્રો, કથાઓ અને બીજી
અત્યંત વિશેષ ચમત્કારિક કથાઓ આ ગ્રંથના બાર પ્રકાશમાં આપવામાં આવેલ છે.

આ ગ્રંથ સાદાંત વાંચવાથી ગમે તેવો મનુષ્ય પણ દાનધર્મ આદરવા તત્પર થાય છે.
મુશીબિત રેશમી કપડાંથી પાકું બાઈડીંગ કરાવી તૈયાર કરેલ છે.

દરેક મનુષ્યે પોતાના ધરમાં—લાયબેરીમાં અને નિવાસસ્થાનમાં તથા મુસાફરીમાં આ
ઉપયોગી ગ્રંથ રાખવો જોઈએ. કિં. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

શ્રીયુત શેઠ નરૌતમદાસ ભાણુજીનો સ્વર્ગવાસ.

શહેર ભાવનગર નિવાસી બંધુ નરૌતમદાસભાઈ સુમારે ૪૯ વર્ષની ધર્મે માત્ર ૭ દિવસની બિમ રી ભોગવી સાંતાકુઝ મુંબઈમાં માહ શુદ્ધ ૧૩ મંગળવારના રોજ રાત્રિના એક વાગે પોતાના બંગલામાં પંચત્વ પામ્યા છે. તેઓ શ્રી આ શહેરની જૈન કોમના અગ્રગણ્ય અને આ શહેરના મુખ્ય શહેરી હતા. સ્વભાવે સરલ શાંત, નિખાલસ, અને નિરપેક્ષ પ્રેમાળ મનુષ્ય હતા. દેવ, ગુરુ, ધર્મ પ્રત્યે પૂર્ણ પ્રેમ હોઈને ધર્મના દરેક કાર્યોમાં તન, મન, ધનથી સહાય આપતા; તેટલુંજ નહિ પરંતુ જ્ઞાતિના તેવા કાર્યોમાં સાથે જાતિ ભેદ, ધર્મ ભેદ સિવાય અન્યને પણ અનેક પ્રકારની સહાય આપતા હતા એટલે કે તેઓ એક દાનવીર રત્ન હતા.

દેવ ગુરૂની અપૂર્વ ભક્તિ, અને અનુકંપા તેમજ ધર્મના જપ, તપ નિયમનું પરિપાલન કરનારા હતા. જેથી તેઓ જૈન કુલભૂષણ રૂપ હતા. પોતાના સરલ અને શાંત સ્વભાવની છાપ અત્રેના સંઘમાં, પોતાની જ્ઞાતિમાં અને ભાવનગર મહાજન મંડલમાં પોતાની છેલ્લી જીંદગી સુધી ખાસ પાડેલી હતી. સમુદાયના કોઈ ખેંચતાણુ, સમજદાર કે મમત્વના પ્રસંગોએ સુલેહ સાચવવામાં, સમાધાની કરવામાં તન, મન, ધનનો ઉપયોગ કરતા હતા, જેથી અત્રે સંઘમાં તેમની જ્ઞાતિમાં, ભાવનગરની સમગ્ર પ્રજામાં અને હિંદના સકલ જૈન સમુદાયમાં એક ખરેખર લાયક નરરત્નની ખોટ પડી છે. આજે ભાવનગર જૈન કોમનો ચળકતો તારો અસ્ત થયો છે-કાઠીયાવાડનું રત્ન ગુમ થયું છે.

શ્રીમંતાઈમાં જન્મેલ છતાં એક સાદામાં સાદી જીંદગી ભોગવતા હતા, તેટલુંજ નહિ પરંતુ અનેક કાર્યોમાં પુષ્કળ દ્રવ્ય ખર્ચી, ઉદાર હાથ લંબાવી, કેળવણીના ઉત્તેજન જેવા મહત્વના અનેક કાર્યોમાં સહાય અને જાહેર સખાવતો કરી મનુષ્ય જન્મનું સાર્થક કર્યું છે. તેઓની ઉદારતા ખરેખર આ શહેરની જૈન કે સમગ્ર પ્રજાને નમુના રૂપ અનુકરણીય હતી. તેઓની જીંદગી વધારે લંબાણી હોત તો તેઓથી સમુદાયને વધારે લાભ થાત, તે તેમણે કરેલા અનેક ઉત્તમ કાર્યોનો ચોક્કસ પુરાવો છે, પરંતુ ભવિત ચતા બળવાન હોઈ મનુષ્ય માત્રનું તેની પાસે કાંઈ ચાલતું નથી. તેઓશ્રીની આ સભા ઉપર ઘણીજ લાગણી હતી. પાછળથી તેમાં ઉમેરો થતાં હાલમાં તેઓ ખરા શુભેચ્છક અને સહાયક બન્યા હતા. તેઓશ્રીનો સ્વર્ગવાસ થતાં આ સભા પણ અંતઃકરણ પૂર્વક પોતાની દીલગીરી જાહેર કરે છે, અને તેઓના સુપત્નીઓ, સુપુત્રો વગેરે કુટુંબને દિલાસો આપે છે અને તેના ભત્રીજા ભાઈ દામેદરદાસ તેમના પિતા તુલ્ય સ્વર્ગવાસી કાકાશ્રી નરૌતમભાઈના પગલે ચાલી તેમના કરેલ ઉત્તમકાર્યો નિભાવી, ચક્ષાવી તેમાં અને અન્ય બીજા શુભકાર્યોમાં વધારો કરશે એટલી સુચના કરીએ છીએ. ભાઈશ્રી નરૌતમદાસના સ્વર્ગવાસના સમાચાર સાંભળી આખા શહેરમાં હડતાલ પડી છે. પ્રજા શોક કરે છે અને આ સભાની મીટીંગ પણ શોક પ્રદર્શિત કરવા મેળવતાં શોકની લાગણી દેખાડી હતી.

છેવટે તે સ્વર્ગવાસી, ધર્મનિષ્ઠ અને પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે ચીરમ્ ॥

કા અરઈ ? કે આણંદે ? इत्थं पि अगहे चरे, सव्वं हासं
परिच्चज्ज आलीणागुत्तो परिव्वए । पुरिसा ! तुममेव तुमं मित्तं
किं वहियामित्तमिच्छसि ? । जं जाणिज्जा उच्चालइयं तं जाणिज्जा
दूरालइयं, जं जाणिज्जा दूरालइयं तं जाणिज्जा उच्चालइयं ।
पुरिसा ! अत्ताणमेव अभिनिगिज्झ, एवं दुक्खा पमुच्चसि ।
पुरिसा ! सच्चमेव समभिजाणाहि, सच्चस्साणाए उवट्ठिए से मेहावी
मारं तरइ । सहिओ धम्ममायाय सेयं समणुपस्सइ ॥

આચારાઙ્ગસૂત્રમ્ ।

પુસ્તક ૨૩ મું. { ચીર સંવત્ ૨૪૫૨. માહ આત્મ સંવત્ ૩૦. } અંક ૭ મો.

પરમેષ્ઠિ ગુણ સંક્ષિપ્ત વિવરણ, ‘સૂરીશ્વર ગુણ વર્ણન.’

(સુણે ચંદાજી શ્રીમંધર પરમાત્મ પાસે જાને—એ દેશી)

- * સુણ પ્રાણીરે આચરજ ઉત્તમ ગુરુ ગુણ સંભાળજે;
- સુખદાનીરે મધુરી સુખ વાણી મનમાં તું ધારજે.
- એહ પ પંચેદ્રિય વશ કારક છે, બ્રહ્મચર્ય દે ગુપ્તિ નવધારક છે,
- * ચઉ વિહ કષાય નિવારક છે. સુણ પ્રાણી ૦ ૧

૧ આચાર્ય મહારાજના છત્રીશ ગુણ—તેમાં પાંચ ઇન્દ્રિયોને વશ કરનારા માટે એ પાંચ, બ્રહ્મચર્યની નવ ગુપ્તિને ધારણ કરનાર તેથી એ નવ, ચાર પ્રકારના ક્રોધાદિ કષાયના ત્યાગી તેથી એ ચાર, પાંચ મહાવ્રતના ધારક તેથી પાંચ, પાંચ આચારના પાળક માટે એ પાંચ, અને પાંચ સમિતિ તથા ત્રણ ગુપ્તિ મલી આઠ પ્રવચન માતાના પાલનાર જેથી એ આઠ એમ સર્વ મળી છત્રીશ ગુણ જાણીયે—વિશેષ સ્વરૂપ જેવા ઇચ્છનારે ટ્રાયેથી જોઈ લેવું.

- * આ પદ્ય જહેનોને ગહુંલીમાં પણ ગાઈ શકાશે.

૧૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શુભ પ પંચ મહાવત આહક છે, પ પંચ વિધ આચાર સુપાલક છે;
 પ સમિતિ કે ગુપ્તિ સંભાળક છે. સુણુ પ્રાણી૦ ૨
 એમ છત્રીશ ગુણ બૂણુ ધારી, વહી અન્ય ગુણો અપરંપારી,
 નહીં એ સમ જગમાં ઉપગારી. સુણુ પ્રાણી૦ ૩
 ગુરૂ શીતલ છે શુભ ચંદ્ર સમા, તેજે તેજસ્વી સૂર્ય સમા;
 ગંભીર ગુણ માંહી સમુદ્ર સમા. સુણુ પ્રાણી૦ ૪
 એ દેશ વિદેશે વિચરંતા, પૃથ્વી તલને પાવન કરતા;
 અજ્ઞાન તિમિરને અપહરતા. સુણુ પ્રાણી૦ ૫
 શરણું સૂરિવરનું સુખકારી, શ્રદ્ધાથી લેશે શિરધારી;
 નિશ્ચે તરશે તે નરનારી. સુણુ પ્રાણી ૬

વિશ્વરચના પ્રબંધ.

(નિવેદન ૧૨ મું)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૩૫ થી શરૂ.)

B કુરાને મરજીદ-+૩૯

સુરા-૨, સુરતુલબકરામાં કહ્યું છે કે-તમે ખુદાને કેમ માનતા નથી અને તમે નિર્જીવ (વીર્ય લોહી વિગેરે) હતા પછી તેણે તમને જીવ આપ્યો. પછી તે તમને મૃત્યુ આપશે, પછી વળી તે તમને જીવતા કરશે + + ૨૮ ખુદા તેજ છે કે જેણે પૃથ્વીમાં જે સઘળું છે તે તમારા માટે પેદા કર્યું છે પછી તેણે આકાશ ઉપર સત્તા ફેલાવી (આ વાક્ય કુરાનનું ગૂઢાર્થ છે. તેના અર્થ વિષે પૂછપરછ કરવાની મના થઈ છે.) પછી તેણે સાત આકાશો બનાવ્યા, અને તે સર્વ આજ

+ ૩૯ મુસલમાન પ્રબંધના આધારે ઝાવીશ પેગંબરો થયા છે. જેના નામો-આદમ (ઉમ્મર વર્ષ-૯૩૦) શેષ, અદ્રેસતુહ-હૂદ-સાલહ-ઇબ્રાહિમ-લૂત-ઇસમાઇલ-અસહક-યુષક-બયુસુફ શયખ-મૂસા-હાર-અલિયાસ અલીસેય-સમયૂલ-દાઉદ-સુલેમાન યન્સ-જુકરીયા-યહિયો-ઇસા અને મહમદઃ - ભયના પ્રસંગે જે દિને દઝરત માંદનામાં સહીસલામત જઈ પહોંચ્યા તે દિવસથી હીઝરાસનની શરૂઆત થઈ છે, હીજરીસન ૧૧ રવીઊલ અવ્વલ તા. ૧૩ દિને મહમદ હઝરત મૃત્યુ પામ્યા છે જેઓ વફાત થયાને આજે તેરસોથી અધિક વર્ષો થયાં છે.

કુરાને શરીફ રમઝન મહીનાની તા. ૨૭ મીએ આકાશથી ઉતર્યા છે-પ્રથમ કુરાનના શબ્દોનો ઉચ્ચાર બૂદો બુદો કરતો હતો પણ ત્રીજા ખલીફાએ એક મોતબર નકલ તૈયાર કરી ઉચ્ચારના ચિન્હો ટાંક્યાં. વિદ્વાન પ્રવિણોની સલામાં તે નક્કી કર્યું. કુરાનનું વાંચન સાત પ્રકારે છે જેનો મૂળ અર્થ સમાનજ છે.

વિશ્વરચના પ્રખંધ.

૧૫૩

જાણનાર છે ૨૯ + પરવરદેગારે ફેરસ્તાને કહ્યું કે હું જમીન ઉપર એક ખલીફા પેદા કરનાર છું. (આ અધિકાર આદમ માટે છે તેને ઉત્પન્ન કરવા માટે-ખુદાએ ઇરાદો કરી પોતાના નૂરમાંથી ઉપજાવેલ અગણ્ય શ્રીરસ્તામાં ચાર મોટા શ્રીરસ્તા છે. તે પૈકીના ૧ જંગમરાઈલ ૨ મીકાઈલ અને ૩ એસરાફીલ એ ત્રણ શ્રીરસ્તાને હઝરત આદમનું શરીર બનવા, વિવિધ જાતિની માટીની સખ્ત સુઠી ભરી લાવવા મોકલ્યા, પણ પૃથ્વીએ અમુક રીતીનો ખેદવાળો ભય દર્શાવ્યાથી તે ત્રણે પાછા ફર્યા. હવે ખુદાએ તેજ કામ માટે-ચોથા શ્રીરસ્તા “ એઝરાઈલને મોકલ્યો જેણે પોતાનું કામ બજાવ્યું. ખુદાએ આ શ્રીરસ્તાને-દેહમાંથી આત્માને જુદો પાડવાના કામમાં મોતના શ્રીરસ્તા તરીકે નીમ્યો. તેણે લાવેલ માટીને શ્રીરસ્તાએ કેળવી અને ખુદાએ નરાકૃતિ બનાવી, ૪૦ વર્ષ સુધી સુકાવા સુકી તે દરમ્યાન તેને જોવા માટે શ્રીરસ્તાઓ અને આગમાંથી પેદા કરેલ એન્જિલસ વિગેરે જેનો સેતાન શ્રીરસ્તાઓ તેના શરીરને જોવા જતા હતા. ખુદાએ તે શરીરમાં જીવ નાખ્યો અને બુદ્ધિવાન આત્માની બક્ષીસ કરી, ને ફુનીઆની દરેક ચીજનું નામ આપ્યું ને તેને બે હસ્તમાં મૂક્યો તથા તેની ડાબી પાંસળીમાંથી સ્ત્રી હઝરત હાવાને ઉત્પન્ન કરી) + + ૩૦ ખુદાએ આદમને ૩૧ સર્વ ચીજોના નામ શીખવ્યાં. ને આદમે તેના શ્રીરસ્તાને શીખવ્યાં અને એમ કહ્યું કે-“હે આદમ ! તું તારી સ્ત્રી સાથે જન્મતની વાડીમાં રહેા અને પુષ્કલ ફલ ખાઓ. માત્ર આ (ઘઉંનું ડુકું અંજીરનું ઝાડ કે દ્રાક્ષનું ઝાડ “ તફસીરમાંથી ”) ઝાડ પાસે જશો નહિ.” સેતાન

કુરાનના ૧ કોરાનેમજહ (૫૫૮) અને સ્કોરઆને શર્ફ (૧૧૯૨) એમ બે ભાગ છે.

મનઝેલ (સપ્તાહવાંચનના વિભાગો) સાત છે. સુરા (પ્રકરણ) ભાગ પેલાની ૧૭ અને બીજાની ૯૭ એમ કુલ ૧૧૪ છે.

આયા (શ્લોક કે વાક્યની નિશાનીઓ) ૬૨૨૯ છે, તેમાં જૂની છતાં નહીં અનુસરાતી આયાને મનસુખ કહેવાય છે અને જુની આયાના વિરોધાત્મક છતાં અનુસરાતી આયાને નાસેખ આયા કહેવાય છે.

કલેમા (શબ્દ) ૭૭૯૩૪ છે. હુદ્ (અક્ષર) ૩૨૩,૬૭૧ છે, કુરાનના નામાંતરો ૫૪ છે. પેગંબર એકદરે ૧૨૪૦૦૦ મોકલાયા છે, તેમાં ઓલુલ અઝામ (નવોધર્મ સ્થાપનાર) ૬ અથવા ૯ છે. મળમૂત્ર વિગેરે કુરાનના વાંચનમાંના પાક છે તેથી તેના વાંચનારા પવિત્ર થઈ સારા વિચારપૂર્વક શુદ્ધ જગામાં બેસી, ઉચ્ચે સ્વરે પણ બીજાને અડચણ થાય તો ધીમે સ્વરે ત્રણથી વધારે દિવસ ચાલે એવી રીતે કુરાનનું વાંચન કરે છે.

ખુદાએ એલાહી ક્રિતાઓ ૧૨૪ મોકલી છે (મૂળ પાનું-૩ ટીપણી) યહુદિઓ પયંબરને મારવા તૈયાર થયેલા તે. અને ખ્રીસ્તિઓ ઇસાને ખુદા માની આડે રસ્તે ચડેલા તે. (ટીપણી)

મુસલમાની ફિરકીના મતભેદ અનેક છે તે આયાની સંખ્યામાં પણ ઓછી વધુમાને છે.

ફાર૦ આર૦ પ્રોફેસર શેખ મહમ્મદ એસફહાની ધીમુસતફાઈ૦ પ્રી૦ પ્રે૦ મુંબઈની મુદ્રિત હિજરી ૧૩૧૮ ની મહોરવાલી નકલ અને પ્રસ્તાવના પરથી.

૧૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અબ્લીસે (નિરાશ થયેલાં) તે બંનેને લલચાવ્યાં (એબ્લીસ ચોકીની સખ્તા-
મંથી અંદર પેસી શક્યો નહીં. જેથી અંદર જવા ઘણા જાનવરોની મદદ માગી.
અંતે એક સાપે મોરની પીઠ ઉપર ચડી પોતાના દાંતમાં અબ્લીસને પકડી બે
હસ્તમાં દાખલ કરવાનું માથે લીધું.) પછી અબ્લીસે તે બંનેને જેમાં તેઓ
હતાં તેમાંથી બહાર કાઢ્યાં + + ૩૬ એમ કહ્યું કે તમે સઘળા (હઝરત આદમ
હાવાં મોરસાપ સેતાન વિગેરે) ત્યાંથી નીચે ઉતરો (અહીં કહેવાય છે કે બે
હસ્તથી નીચે ઉતરતાં આદમ સરદીબ (સિંહલદ્વિપ) માં અને હાવાં અરબસ્તા-
નમાં નીચે ઉતર્યાં હતાં-જે બંનેનો બસે વર્ષ વિયોગ રહ્યા પછી જેબરામ્બલના
પ્રયત્નથી મક્કા પાસે ભેગા થયા હતાં) પછી + + ૩૮ હે એસરામ્બલ (હઝરત
અકુબની ઓલાદ અને હઝરત મુસાનો જન્મ વંશ) ના છોકરાંઓ ! તમારી પર
મોકલેલ મારી બક્ષીસ સંભારો. મારી સાથેનો કરાર પૂરો કરો. હું તમારી
સાથેનો કરાર પૂરો કરીશ અને મારોજ ડર રાખો. ૪૦ અને તમે મારી આયાત
જુજ કીંમતે ખરીદો નહીં. ઈમાન લાવો. ૪૧ અને યાદ કરો કે જ્યારે તમને ફેર
ઐનના માણસોથી બચાવ્યા (ફેર ઐનને એક સ્વપ્નથી જણાયેલ છે કે એસરા-
મ્બલના વંશમાં એક એવો જન્મશે કે જેથી માફ સર્વસ્વ નષ્ટ થશે. જેથી તેણે
એસરામ્બલ વંશના દરેક જન્મતા છોકરાને મારવા હુકમ કર્યો. એકંદરે ૭૦૦૦૦
મરાયા પછી કેટલાકની આજીજીથી એક વર્ષના અંતરે જન્મેલાને મારી નાખવા
હુકમ કર્યો. આ બાલકને જીવતાં રાખવાના વર્ષમાં હઝરત હાફ્સ જન્મ્યા અને
મારવાના વર્ષમાં હઝરત મૂસા જન્મ્યા. પણ તેની માતાએ મુસા બાલકને પેટીમાં
મૂકી નદીમાં વહેતો કર્યો, જે પેટી તરતી તરતી ફેરઐનના મહેલ પાસેજ આવી
અને તેનીજ સ્ત્રીએ આ બાલકને દત્તક લીધો. આ રીતે શત્રુસંઘમાં તેને રક્ષણ
મળ્યું. વિશેષ માટે જુઓ (સુરા-૭-૧૦-૧૬) જેઓ તમોને હેરાન કરતા દીક-
રીઓને જીવતી રાખી છોકરાઓને મારી નાખતાં. આમાં પરવરદેગાર તરફથી
તમારે માટે મોટી અજમાયેશ હતી. ૪૯

પછી તમે આ ફરી ગયા. પછી જે ખુદાની દયા-મહેરબાની તમારી ઉપર
ન હોત તો તમે! ખચિત નુકસાન ખમનારામાં હોત. ૬૪ અને ખરેખર તમે તેઓને
જાણ્યા છે કે જેઓએ તમારામાં શનિવારના દિવસે હોકમનું ઓલાંઘન કર્યું.
(શનિવારે સખ્યવારે ચહુદીઓને શિકારની સખ્ત મના છતાં હઝરત દાહુદના
રાજ્યમાં રાતા સમુદ્ર પરના ઐલાના ગામના ચાહુદીઓ માછલીને નહેરમાં
લાવી પાળથી રોકતા અને, રવિવારે મારી નાખતા. પરંતુ આ આયાથી એવું
કથન નીકળે છે કે-માછલા શનિવારે-ફરતા પણ રવિવારે કયાંઈ ગુમ થઈ જતાં)
પછી એમ તેઓને કહ્યું કે તમે તુરત વાંદરા થાઓ, ૬૫. x x અને તેમજ

વિધિરચના પ્રખંધ.

૧૫૫

બાબુલમાં બે શ્રીસ્તા હાડત અને માડતને (આ બે શ્રીસ્તા હતા કોઈ કહે છે કે-તેઓ બહુ કરતા હતા. કેટલાક માને છે કે હજરત આદમના વંશજો પાપ કરતા હતા. તેથી ખુદાએ બે શ્રીસ્તાને મનુષ્યના વિકારો આપી મનુષ્યના ન્યાય કરવા મોકલ્યા. તેઓએ પૃથ્વીમાં સ્વફરજ બબલી પણ અંતે ઝોહરા નામે રૂપવતી સ્ત્રીના પ્યારમાં પડી અકૃત્યમાં દોરાયા. પછી તે સ્ત્રી શુકનો તારો બની ગઈ અને બન્ને શ્રીસ્તાને તેની માગણી પ્રમાણે કયામતના દિવસ સુધી બાબુલના કુવામાં રહેવાની શિક્ષા થઈ. કેટલાક તફસીર લખનારાઓ પાક શ્રીસ્તાને માટે આમ બનવું અસંભવિત માને છે) નીચે મોકલવામાં આવ્યા હતા $x + ૧૦૨$

અને તેમના પયગંબરે તેમને કહ્યું છે ખરેખર તેમના રાજ્યની નિશાની એજ છે કે તાબુત તમારી પાસે આવશે (અહીં એવું બન્યું છે કે પેગંબરે ખુદાના કથનથી તાબુતને પાઠશાહ તરીકે મુકરર કર્યાનું એસરાઈલના લોકોને જણાવ્યું હતું. તેની નિશાની તરીકે આ તાબુત હતી. આ તાબુતમાં સઘળા પયગંબરોની છબીઓ હતી. તે સ્વર્ગમાંથી નીચે હજરત આદમને મોકલવામાં આવેલ, જે છેવટે હજરત મુસાને મળી હતી. એસરાઈલના વંશજો તેનો બહુ આધાર રાખતા. તેનાથી સુદ્ધમાં જય પામતા જે આખરે અમાલેકી કોમ પાસે ગયેલ. જ્યાંથી લાવી ફેરસ્તાએ તાબુતના પગમાં મૂકી હતી. આ પેટી હતી.) તેમાં તમારા પરવર દેગાર તરફથી સડીના (શાંતિ અથવા એક જાતનું પક્ષી) છે $x \times ૨૪૮$

+++ અમે સ્પષ્ટમાં અજેઝા (ચમત્કારો) આપ્યા અને પવિત્ર આત્મા (શ્રીસ્તાથી) તેને શક્તિ આપી $x \times$ જો ખુદાએ ઇચ્છ્યું હોત x તેઓમાં મદલેદ પડ્યો ન હોત +++ ૨૫૩

+ તેની કોરસી (આસનમાં)માં આકાશો અને પૃથ્વીનો સમાવેશ થાય છે. તે બન્નેનું રક્ષણ કરવામાં તેને થાક લાગતો નથી + ૨૫૫. ધર્મમાં કાંઈ દબાણ કરતો નથી. ખરેખર સત્યપંથ અસત્યપંથમાંથી બહાર કરવામાં આવ્યો છે. પછી જે તાબુત (સેતાન મૂર્તિ બહુગર વિગેરે)ને માનતો નથી અને ખુદાની ઉપર ઈમાન લાવે છે તે ખરેખર મજબુત હાથાને વળગી રહ્યો છે +++ ૨૫૬

દાનદઈ હુઃબ આપવા કરતાં માયુલ શબ્દ અને ક્ષમા વધારે સારા છે, જેમ લીસા પત્થરની ધૂળ ફેરાથી ઉડી જાય છે તેમ ખોટા દાનનું ફળ ખુદાના ઈન્સાફ માં ટકી શકતું નથી ++ ૨૬૪

ખુદાએ વેપારને હલાલ ને વ્યાજને હરામ કર્યું છે ++ ૨૭૫

C દસ્માઈલ લાલાળ નુરાળ લખે છે કે મૂળ આધારભૂત તત્વ ધર્મ છે તેની ઉપર અનુક્રમે બુદ્ધ, નીર, શેષનાગ અને ધમોડોધોરી છે (ત્યારપછી) આ ધમાડા-ધોરીના શૃંગ (શીંગડા) ઉપર રાઈ અને રાઈ ઉપર સૃષ્ટિ છે (શુજરાતી ૪૪-૧૮)

૧૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

D પ્રાચીન ગ્રીકો અસદ્ધ પાપના ભારવડે શેષનાગના કંપનથી, દેવોના ક્રોધથી અગ્નિથી કે જળથી પૃથ્વીનો નાશ ધારતા હતા. (ભા. જ્યો. ચ.)

E એશિયાને દક્ષિણ યૂરોપમાં પ્રચલિત ચાર હજાર વર્ષ પહેલાંના એશીયા માઇનરના.....લોકોના મોટા સિદ્ધાંતમાં ચંદ્ર, તારા, ભૂકંપ અને પ્રચંડ અગ્નિ જવાલાથી પૃથ્વીનો નાશ કહેલ છે.

F ટયુટન્સના રહેવાશીઓ પૃથ્વી સમુદ્રમાં ગરક થશે એમ માનતા હતા.

G અમેરીન્ડસો અગ્નિથી પૃથ્વીનો નાશ માનતા હતા. (ભા. જ્યો. ચં. ૬૧)

* લોર્ડ કેલ્વીન માને છે કે ભૂમિ પ્રથમ અંગારા જેવી હતી તે પર પ્રાણીની ઉત્પત્તિને ત્રણ કરોડ વર્ષ થવાં જોઈએ (નારાયણ પ્રા. ધ૦)

* હોનીર કહે છે કે-ઈજીપ્તમાં ૧૩૦૦૦ વર્ષ પહેલાં વસ્તી હતી. તેપણ કહે છે કે વસ્તી થયાને અનંતયુગો થઈ ગયા છે (પ્રા. ધ. ૨૩૫).

H પયગમ્બર મુસાના જેનેસીસના આધારે જગતકૃત્યનાં ઘણાં વર્ષ મનાય છે.

I બ્રાઉનના દરવિશીષ નામે પુસ્તક પ્રમાણે મુસલમાનો પણ અનાદિ વિશ્વ માને છે (પ્રા. ધ. ૨૨.)

J પારસીના કથન પ્રમાણે સૃષ્ટિકાર અહુરમઝ્દનો માસદ થુસો છે (મૃ.૨૮)

K જરથોસ્તિ દિસ્તારના જણાવ્યા પ્રમાણે ઉત્પત્તિ સમય ગણના માટે આપણી પાસે શબ્દ નથી (પ્રા. ધ. ૧ થી ૩૧) દેયુશો (પારસી) માસ સૃષ્ટિકાર અહુરમઝ્દનો છે (મૃગ-૨૮)

L ચેલ્ડીયન્સના ઇતિહાસ પ્રમાણે જગતનું આદિ ક્યારે હતું તે કહેવું મુશ્કેલ છે.

M આકૃષ્ટાસાં વસતી જંગલી જાતિમાં એક એવી વાત ચાલે છે કે, ‘ચંદ્ર અને દેડકાં વચ્ચે વાદવિવાદ ઉત્પન્ન થતાં જગત ઝનાવવાની ક્રિયા પૂર્ણ થઈ ગઈ, અને તે ઝન્નેના વિરોધના ફગડપે ઝનાવેલું જગત સર્વાંગ સંપૂર્ણ થઈ શક્યું નહીં. વિવાદ થયો ચંદ્ર અને દેડકા વચ્ચે, પરંતુ તેનું ફગ લોગવવું પડ્યું માણુસોને. આધિ-વ્યાધ, જરા, મરણ વિગેરેએ આવી જગત ઉપર પોતાનો પ્રભાવ વિસ્તાર્યો. ચન્દ્ર અને દેડકાને સ્થાને વિદ્વાનો સ્વીકારી શકે એવા સૃષ્ટિતત્વના બે શબ્દો ઇશ્વર અને શયતાન છે. જેના વાદવિવાદનું ફગ હુર્બાગી મનુષ્યોને મળ્યું’(ચિત્ર)

(ચાલ)

ઉપદેશક પદ અને સ્વાધ્યાય.

૧૫૭

ઉપદેશક પદ.

(રાગ) ત્રોટક.

જનમી જગમાં જનની ઉદરે, નિજ આત્મતાણું નહી શ્રેય કરે,
 રહી સ્વાર્થ મહીં મશગુલ કરે, ધિક માનવી તે ખર માફક છે.
 ધરે ચિત વિષયમાં નિત્ય અરે, જે અદ્ય સમયના સુખ પરે,
 જેમ દીપકમાંહી પતંગ પડે, ધિક માનવી તે ખર માફક છે.
 વરી વિદ્યા અને ધન મેળવ્યું તે, નહિં દાન દીધું રહી જાળવ્યું તે,
 કરો કૃત્ય કુડાં અપવાદ ધરે, ધિક માનવી તે ખર માફક છે.
 નિજ ધર્મ તણે નહીં ગર્વ કરે, મહાવીર તણું નહિ નામ સ્મરે,
 નહિ સદ્ગુરુ સંગમાં આવે અરે, ધિક માનવી તે ખર માફક છે,
 કીધી ભક્તિ નહિ માત તાત તણી, નહિ આજ્ઞા ઉઠાવી જે પૂજ્ય ગણી;
 નહિ અંશ દયા ઉરમાંહી ધરે, ધિક માનવી તે ખર માફક છે.
 કરો ભક્તિ સુભાવે સુજ્ઞાની તમે, મળ્યો જન્મનું સાર્થક સાધી અને;
 સ્મરો નાથ નિરંજન એકજ એ, હરો જન્મ મરણ ભય દૂર ટળે.

હરગોવિન્દાસ નાગરદાસ માજની, રાધનપુર.

“ સ્વાધ્યાય. ”

જૈન-આગમ સ્વાધ્યાયને માટે બાર દહને જણાવે છે કે, “ સ્વાધ્યાય એ મનુષ્ય-આત્માની ધાર્મિક વૃત્તિનો ઉચ્ચ વિષય છે. સ્વાધ્યાયની પ્રવૃત્તિથી મનો-વૃત્તિની નિર્મલતા વધતી જાય છે. એટલુંજ નહીં પણ પરંપરાએ મન: સમાધિનો લાભ પૂર્ણ રીતે પ્રકાશી નીકળે છે.” જ્ઞાનસાર ગ્રંથમાં પૂર્ણતાઅષ્ટકમાં જે પૂર્ણાનંદનો સ્વભાવ વર્ણન કરવામાં આવ્યો છે તે સ્વાધ્યાયથી પ્રાપ્ત થાય છે. સ્વાધ્યાયનો નિત્યાભ્યાસ મનુષ્યને ઉત્તરોત્તર જ્ઞાનની વૃદ્ધિ કરી પરબ્રહ્મમાં મગ્ન બનાવી દે છે. વૃત્તિનું સ્વરૂપ, વૃત્તિના પ્રકાર, અને વૃત્તિ શમનનો વિધિ સ્વાધ્યાયથી જ જણાઈ આવે છે. સ્વાધ્યાયના માર્ગનો પથિક બનેલો ભવ્યાત્મા પોતાના ચિત્તનો અને ચિત્તની વૃત્તિનો વિચાર કરી જોઈ સમજી શકે છે કે, કેવા ગુણનું પ્રાધાન્ય વૃત્તિમાં થઈ રહ્યું છે. એ સમજ્યા પછી તે વૃત્તિને ઉચ્ચગુણવત્તી કરવા અને અંતે વૃત્તિનો નિરોધ સાધવા તત્પર થઈ શકે છે. શ્રીમદ્ યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયજીએ જ્ઞાનાષ્ટકમાં દર્શાવ્યું છે કે, “ જ્ઞાન નિજભાવના લાભના સંસ્કારનું

૧૫૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કારણ છે અર્થાત્ તે અનંત જ્ઞાન, દર્શન આનંદમય-આત્મસ્વરૂપની પ્રાપ્તિના સંસ્કારનું કારણ છે ” એ જ્ઞાન સ્વાધ્યાયમાં જ રહેલું છે. એવો સ્વાધ્યાય કરનારો મનુષ્ય પોતાના જીવનને શાંત; અકિલ્બ, અને સંતોષમય કરી પરિણામે કલ્યાણ મય બનાવે છે. જો કે આવો મહાન્ લાભ સ્વાધ્યાયના સૂક્ષ્મ રૂપમાં રહ્યો છે, તથાપિ તેના સ્થૂલ રૂપમાં પણ કેટલોએક ઉચ્ચ લાભ રહેલો છે. એક મહાત્મા લખે છે કે “કદિ મનુષ્ય સ્થૂલરૂપે પણ ઉચ્ચ પ્રકારનો સ્વાધ્યાય કરે તો તે પોતાની વૃત્તિઓનો વિચાર કરી તેમને સમાવવાનો અને સમાવી ન શકાય તો તેમને ઉચ્ચ-તર માર્ગે વાળવાનો પ્રયત્ન કરી શકે છે. ”

સ્વાધ્યાયના આંતર ગુણોને માટે જૈન સૂરિવરોએ મહાન્ ઉચ્ચમત દર્શાવ્યો છે. મનુષ્યના આત્માની જે ઉચ્ચ ભાવનાઓ છે તેમની જાગૃતિનું કારણ સ્વાધ્યાયજ છે. ઉચ્ચ ભાવનાઓની જાગૃતિ કરવી એ સ્વાધ્યાયનો આંતર ગુણ છે. સર્વ વિરતિ ધર્મને નહીં પામેલા ભવ્યજનો પણ સ્વાધ્યાયના સેવનથી ઉચ્ચ માર્ગાનુસારી બને છે. આહાર, વિહાર, વિચાર અને સંસર્ગ તેમાં જે જે પદાર્થોનું તે સેવન કરે છે, જે જે ભાવનાનો આશ્રય કરે છે, જે જે વિચારાદિ વાંચે છે તથા શ્રવણ કરે છે, તે સર્વથી તેની વૃત્તિઓમાં અધિક-આત્મ ગુણનું આશયન કરનારા સંસ્કારો બંધાય છે અને તે સંસ્કારો અનુકૂલતા મળતાં પ્રગટ થઈ કાર્યરૂપે જેમ જેમ પરિણામ પામે છે; તેમ તેમ તેના આચારો ઉચ્ચ થયા જ કરે છે. તેથી સ્વાધ્યાયના અભ્યાસીએ એવી ભાવનાઓ બાંધવી કે, જેથી પોતાના અંતઃકરણને ઉત્તમ સંસ્કારો પ્રાપ્ત થાય.

સ્વાધ્યાયનો અભ્યાસ વધારવાથી પ્રત્યેક જૈન વ્યક્તિ સંસારી ભાવમાં વર્તમાન હોય તોપણ અનુક્રમે ઉચ્ચ કોટીમાં આવી શકે છે. કદિ કોઈ સંગને લઈને તેનામાં અમુક જાતની કુટેવ પડી ગઈ હોય તોપણ તેનાથી તે મુક્ત થઈ શકે છે. કારણ કે તેનામાં એવું મનોબળ વધે છે કે જેથી તે ઈંદ્રિયોના વેગને રોકી શકે છે સ્વાધ્યાય એક જાતનો યોગ છે. તે યોગને લઈને ચિત્ત વૃત્તિનો નિરોધ પણ થઈ શકે છે. શુદ્ધ હૃદયથી કરેલો સ્વાધ્યાય વૃત્તિઓને ઉચ્ચાનુગામી કરે છે, ઉચ્ચ-સંસ્કારો આપે છે, અને દૈવી જીવન ગાળી શકાય તેવી પારમાર્થિક શક્તિ પ્રાપ્ત કરાવે છે. ”

જ્યારે હૃદય ઉપર સ્વાધ્યાયના વિચારનો પ્રકાશ પડે છે, ત્યારે તે હૃદયમાં રહેલા મલિન ભાવો સ્વતઃ દૂર થઈ જાય છે. હૃદયના મલિન ભાવો દૂર થવાથી સ્વાધ્યાયના અભ્યાસીને જે સંકોચ, ભય, ક્ષણિકતા, અને નશ્વરતા વગેરે અનિત્ય-અશો છે, તેનો વિવેક સ્ફુરી આવે છે અને તેથી નિર્વેદ અથવા સંવેગ વૃત્તિ જાગૃત થાય છે. જ્યારે નિર્વેદ વૃત્તિની જાગૃતિ થઈ એટલે અંતઃકરણ શાંતિનો સ્વાદ અનુભવવા તત્પર બને છે. તેવું શાંત અંતઃકરણ પછી પ્રવૃત્તિના વેગમાં પડવાં

સ્વાધ્યાય.

૧૫૬

ઈચ્છતું નથી, તેને લઈને ઈદ્રિયો શમને વિરોધી એવા માર્ગમાં વલતી નથી. આથી જિતેન્દ્રિયપણનો મહાન્ ગુણ વૃદ્ધિ પામતા તે સ્વાધ્યાયી પુરૂષના શાંત હૃદયમાં આલોકથી પરલોક પર્યંતના ભોગનો ત્યાગ કરવાની ઊત્કૃષ્ટ ઇચ્છા સ્વતઃ પ્રગટે છે. સ્વાધ્યાય રૂપ અમૃતમાં મગ્ન રહેનારો ધર્મવીર પોતાના આત્મવીર્યને સારી રીતે ફેરવી પોતાના આત્માનો વિજય કરે છે. સર્વ પ્રકારની ઘટના અને સંસારનું નિહાન તેના જાણવામાં આવે છે. પુણ્ય, પાપ, રાગ, દ્વેષ, લાભ, હાનિ, ધર્મ અને અધર્મ એ સર્વનો વિસ્તાર શાથી થાય છે? એ કારણ તેની સૂક્ષ્મ બુદ્ધિની આગળ તરી વળે છે. જે કર્મો પ્રાણીઓને પોતાની જાતમાં ગુંચવી વિનાશને માર્ગે-અશ્રેયને માર્ગે તાણી જાય છે, તે કર્મોને તે સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિથી જોઈ શકે છે. આથી તેનામાં ગૃહ, કુટુંબ, પરિવાર વગેરે સર્વ સાંસારિક ભાવો તરફ ઊપેક્ષા ઊદ્ભવે છે. તેવો સ્વાધ્યાયી વીર ખરેખરો ધીર જને છે. ઊત્તરોત્તર સ્વાધ્યાય ગુણને વધારનારો જૈન-અધિકારી સ્ફટિક મણિના જેવા નિર્મલ આત્મસ્વરૂપને ઓલખે છે. જગતને અંધ કરનાર મમત્વ રૂપ મેહમંત્રને તે જાણી શકે છે, સ્થિરતાની સિદ્ધિ મેળવવા માટે તે સદા ઊત્સુક રહે છે, તેની મનોવૃત્તિ પૌણ્ડલિક કથાથી અતિ દૂર રહે છે, જ્ઞાનામૃતના પરમ-આસ્વાદના આનંદમાં મગ્ન થયેલું તેનું હૃદય આ જગતના સર્વ ભાવ તરફ ઊપેક્ષાવાળું થઈ જાય છે.

જ્યારે દિવ્ય આત્માની અંદર સ્વાધ્યાયરૂપ સાગરના મોજાઓ ઉઝળે છે, ત્યારે તે સ્વાધ્યાયી હૃદય પરમાનંદમાં લળી જઈ નિર્વેદ પ્રાપ્ત કરે છે. તે નિર્વેદથી સંસારમાં મનુષ્યના મનરૂપી ચંત્રમાં જે જે કર્મોનો ઉપર વૃત્તિઓ કુલે છે, તે સર્વ વૃત્તિઓ ઉપશમ પામી જાય છે. અને હૃદય શાંતિના મહાસાગરમાં મગ્ન થઈ આત્મસ્વરૂપમાંજ રમણ કરે છે. એજ સ્વાધ્યાયની પરાકાષ્ટા છે. આવા સ્વાધ્યાયને માટે પ્રત્યેક જૈન વ્યક્તિએ સર્વદા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. સ્વાધ્યાય વિના આત્મવીર્યનો ઉલ્લાસ થતો નથી. આત્મશક્તિના અંકુરો કે જે મનુષ્યને સુખમય જીવન પ્રગટાવી શકે છે, તે અંકુરો સ્વાધ્યાય રૂપી શુદ્ધ જલના સિંચનથી બાહિર પ્રગટી નીકળે છે. અને પછી અનુક્રમે પદ્મવિત થઈ જીવનના ઉદ્દેશને સફળ કરનારા મધુરફલો આપે છે.

આ સંસાર કે જે અનેક ઉપાધિઓનું સ્થળ છે, વિવિધ વિષયોના વિકાસની કીડા ભૂમિ છે, અને અખંડ સુખ હૂંખના તરંગોનો મહાસાગર છે, તેમાંથી બચવાને માટે ભગવાન તીર્થંકરોએ જે સાધનો પ્રદર્શ્યા છે, તે સાધનોમાં સ્વાધ્યાયનું સાધન પણ એક અદ્વિતીય માનેલું છે. નિર્લેપ, અબાધ, આનંદમય, સર્વ સમાન આત્મભાવ પ્રગટાવવાના ઉપાયો સ્વાધ્યાયને આધીન છે. એટલુંજ નહીં પણ કાવતરાં, કપટ, હુર્નુદ્ધિ-મોહ-એ બધાથી છુટી કેવળ પરમાર્થ માર્ગમાં

૧૬૦

શ્રીઆત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રવૃત્ત થઈ નિરંતર આનંદમાં જીવિત ગાળવાનો પરમ સંતોષ સ્વાધ્યાયનું સતત સેવન કરવાથી પ્રાપ્ત થાય છે.

જેન મહર્ષિઓએ કેટલેક પ્રશ્નને સ્વાધ્યાય ધ્યાનનું ઘણું માહાત્મ્ય દર્શાવેલું છે. સ્વાધ્યાય વિના મનુષ્યનાં હૃદય અને તેની વૃત્તિઓ સંસ્કારિત થતી નથી. સ્વાધ્યાયથી, શૂન્ય એવા હૃદયમાં સંસારની વાસનાઓ વધી જાય છે, અને તેથી બાહ્ય વિશ્વમાં રસ અને સુખ શોધવાની પ્રવૃત્તિ થાય છે; જે પ્રવૃત્તિ ચિત્તને વિશ્લેષની પરંપરાએ ચઢાવે છે, અને ભય, ક્રોધ, લોભ, મોહ અને કામિક વિકાર ઉપર લક્ષ કરવાનો અભ્યાસ વધારે વધે છે. તેથી સ્વાધ્યાય એ સર્વદા આદરણીય અને આચરણીય છે. તેમાં પણ જેઓ 'આધુનિક પાશ્ચાત્ય કેળવણીથી આ વિશ્વના બાહ્ય સ્વરૂપ ઉપર મોહિત થઈ રહેલા છે, તેમને તો આ વિષય બહુ મનન કરવા યોગ્ય છે.

સ્વાધ્યાયના પરમ માહાત્મ્યને દર્શાવનાર 'નીચેનું' પદ્ય સદા સ્મરણમાં રાખવા યોગ્ય છે.

સ્વાધ્યાય નાવમારુદ્ધઃ ધ્યાનપાથેય સંયુતાઃ

સંતરંતિ સુખેનૈવ દુસ્તરં ભવવારિષિમ્ ॥ ૧ ॥

ધ્યાનરૂપી ભાતાને લઈ સ્વાધ્યાયરૂપી નાવમાં બેઠેલા પુરૂષો આ દુસ્તર એવા સંસારરૂપ સમુદ્રને સુખે તરી જાય છે. ૧

ગાર્હસ્થ્ય જીવન

વિઠ્ઠલદાસ. મૂ. શાહ

(ગંતાક પૃષ્ઠ ૧૪૨ થી શરૂ)

વીર વર શિવાજીની માતા જીજ્ઞાષા પણ આધુનિક વીર અને આર્દ્રશ માતાઓમાં અગ્રગણ્ય ગણાય છે. પ્રારંભિક જીવનથી લઈને શિવાજીના રાજ્ય પ્રાપ્ત કરવા સુધીની સઘળી ઘટનાઓ પર વિચાર કરવાથી માલુમ પડે છે કે શિવાજીના સ્વરાજ્ય-સ્થાપનમાં ઘણું જ મોટું કાર્ય તેની માતાએ કર્યું હતું. જીજ્ઞાષાનો પિતા જાદવશય અહમદનગરની નિઝામશાહીનો એક માનવંતા સરદાર હતો. તેમને નિઝામશાહી તરફથી ઘણાજ પૈસા તેમજ મોટી જાગીર મળી હતી. શાહી દરબારમાં તેનું ઘણું ચાલતું હતું. તાત્પર્ય એ છે કે તેમના વૈભવ તથા માન તો ઘણાં વધારે હતાં, પરંતુ એ સઘળું મુસલમાનોનાજ પ્રસાદનું ફળ હતું. તે સમયે

માલોજી નામનો એક સજ્જન પોતાના બાઈની સાથે આવી તેમને ત્યાંજ રહ્યો. એ હતો તો બહુ દરિદ્ર, પરંતુ ઉચ્ચ કુળનો, સુશીલ અને સારો યોધ્ધો હતો. ત્યાં આગળ તેને શરૂઆતમાં તો સામાન્ય નોકરી મળી પરંતુ પાછળથી પોતાના ગુણોને લઈને અને જાદવરાયની મહેરબાનીથી શાહી લશ્કરમાં તેને એક સારી જગ્યા મળી ગઈ પરંતુ તે સમયે પણ તે જાદવરાયને પહેલા જેમજ ગણ્યો હતો. તેને એકે પુત્ર ન હોતો, તેટલા માટે તેણે એક માનતા માની ત્યાર પછી તેને એ પુત્રો થયા જેમાંના એકનું નામ શાહજી તથા બીજાનું નામ શરીફજી રાખવામાં આવ્યું. જ્યારે તેઓ ચારપાંચ વર્ષના થયા ત્યારે જાદવરાયને ત્યાં તેની ત્રણ વર્ષની પુત્રી જીજ્ઞની સાથે રમવા માટે જતા આવતા હતા. એક દિવસે એક ઉત્સવ સમયે જાદવરાયને ત્યાં ઘણા લોકો આવ્યા હતા. તે સમયે શાહજી અને જીજ્ઞને લેવાં રમતાં જોઈને સહુની સમક્ષ જાદવરાયથી બોલી જવાયું કે “વાહ, કેવી સારી જોડી છે ?” સર્વ લોકોએ કહ્યું કે “હા, હા, શું વાત છે ?” તે ઉપરથી માલોજીએ સર્વ લોકોને કહ્યું કે આપ સૌ સાક્ષી રહેજો, જાદવરાયજી આજથી અમારા સંબંધી થયા છે. બીજે દિવસે જ્યારે જાદવરાયે માલોજીને ત્યાં ભોજનનું નિમંત્રણ મોકલ્યું ત્યારે તેણે કહી દીધું કે હવે તો અમે અમારા પુત્રના વિવાહ સમયે જ તમારે ત્યાં ભોજન કરશું. તે જવાબથી જાદવરાય તેમજ તેની સ્ત્રી અત્યંત નારાજ થયા. ક્યાં જાદવરાય એક મહાન સરદાર અને ક્યાં માલોજી તેની નીચેનો એક સામાન્ય નોકર ? તરતજ જાદવરાયે તેને નોકરીમાંથી રદ કર્યો. લાચાર બનીને માલોજી પોતાને ઘરે ચાલ્યો ગયો અને ત્યાં જઈને પહેલાંની માફક ખેતી કરવા લાગ્યો.

માલોજીએ જાદવરાયની સમક્ષ પ્રતિજ્ઞા કરી હતી કે “જો હું જીજ્ઞને શાહજીની વહુ ન બનાવું તો મારું નામ માલોજી નહિ. હું વીરવર હમીર અને પ્રતાપનો વંશજ છું. તમને મારી કુલીનતા સારી રીતે બતાવી આપીશ” જાદવરાય માલોજીને દરિદ્ર સમજતો હતો તેથી તેની સાથે પોતાની કન્યાનો વિવાહ કરવાનું ટીક લાગતું નહોતું. એ સમયે પરમેશ્વરે માલોજીને સહાય કરી અને તેને જમીનમાં દાટેલું ઘણું દ્રવ્ય મળી ગયું. તે દ્રવ્ય વડે તેણે ત્રણ હજાર ઘોડેસ્વાર નોકર રાખ્યા અને દાન-પુણ્ય કરીને સારી ખ્યાતિ મેળવી. તે પછી દોલતાબાદ જઈને તેણે ગમે તેમ કરીને બાદશાહને કાને પોતાની ફરિયાદ પહોંચાડી. એ સમયે મોગલોનાં આક્રમણથી દક્ષિણના ઘણાં ખરાં રાજ્યો દુર્બલ બની ગયાં હતાં. એટલા માટે બાદશાહે માલોજી અને તેના બાઈને પોતાની પાસે રાખીને માલોજીને રાજની ઉપાધિ આપી અને શિવનેરી તથા ચાકનના કિલ્લા તથા તેની આસપાસનો પ્રદેશ જાગીર તરીકે આપી દીધા. આ ઘટના સને ૧૬૦૪ ના માર્ચ માસની છે. ’

હવે જાદવરાય પોતાની કન્યાનો વિવાહ શાહજીની સાથે ઈન્કાર ન કરી શક્યો અને બાદશાહની સમક્ષ બસેનો વિવાહ કરી દીધો. ત્યારે બાદશાહે તેના

૧૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સુયોગ્ય પુત્ર શાહજીને તેનો ઇલ્કાબ આપ્યો. અનેક પ્રસંગે શાહજીએ પોતાની યોગ્યતાનો અને શૂરતાનો સારો પરિચય આપ્યો હતો. ૧૬૨૦ માં જહાંગીરે પોતાના પુત્ર શાહજહાનને મોટા લશ્કર સહિત દક્ષિણનાં રાજ્યો ઉપર આક્રમણ કરવા માટે મોકલ્યો. એ સમયે શાહજીએ મલિકઅંબરની વતી મોગલોની સાથે ઘણીજ વીરતા પૂર્વક યુદ્ધ કરીને તેને પરાસ્ત કર્યો. તે સમયે મોગલોએ જાદવરાવને ઘણુંજ દ્રવ્ય આપીને પોતાના પક્ષમાં મેળવી લીધો. શાહજીને પણ તેઓએ પોતાના પક્ષમાં લેવા ઇચ્છ્યું, પણ તે તેઓની લાલચમાં સપડાયો નહિ. પરંતુ એ સમય સુધી મલિકઅંબરનો પક્ષ ઘણોજ નિર્ભય થઈ ગયો હતો, એટલા માટે તેને મોગલોની સાથે સંધ કરવી પડી.

૧૬૨૭ માં મલિક અંબરનો શરીરાંત થઈ ગયો અને નીઝામશાહીમાં કેવળ શાહજી જ રહ્યો. અને નીઝામશાહની સાથે માહલીના કિલ્લામાં હતો. તે વખતે શાહજહાન તરફથી જાદવરાવે તે કિલ્લા પર આક્રમણ કર્યું. શાહજીએ છ માસ સુધી તો ધીરજથી લડ્યા કર્યું. પરંતુ લાચાર બનીને છેવટે એક દિવસે શાહજી થનુઓને મારતો મારતો કિલ્લામાંથી ચાલી નીકળ્યો. તે સમયે જીજ્ઞાસુ પણ તેની સાથે જ હતી અને ચાર વર્ષની ઉંમરનો પુત્ર સંસાજી પણ સાથે જ હતો. તે સિવાય તે વખતે જીજ્ઞાસુને સાત માસનો ગર્ભ હતા. જાદવરાવ તેઓની પાછળ પડ્યો. સગર્ભાવસ્થામાં જીજ્ઞાસુને ઘોડેસ્વાર થઈ દોડવામાં અત્યંત કષ્ટ થતું હતું, એટલા માટે શાહજીએ તેને શીવનેરીના કિલ્લામાં પોતાના મિત્ર શ્રી નિવાસરાવની પાસે મૂકી દીધી અને પોતે આગળ ચાલતો થયો. પાછળથી જાદવરાવ કિલ્લામાં જઈને પોતાની પુત્રી જીજ્ઞાસુને મળ્યો. તેણે જીજ્ઞાસુને પોતાની સાથે લેવાનું ઇચ્છ્યું; પરંતુ એ દેવીએ પોતાના પતિ સાથે વૈર કરનાર પિતાને ઘરે જવાની ના પાડી. ત્યાં રહેવાથી જીજ્ઞાસુ ઉપર અનેક પ્રકારની આપત્તિઓ પડવાનો સંભવ હતો; પરંતુ તેણે પિતાને ઘરે જવાનો સ્વીકાર કર્યો નહિ. એટલુંજ નહિ પરંતુ તે ફરિ વાર કદિ પણ પોતાના પિતાને ઘરે ગઈ જ નહિ.

જાદવરાવે ફરી નિઝામશાહના પક્ષમાં લગવા ઇચ્છ્યું. તેને દોલતાબાદના કિલ્લામાં બોલાવી તેને અને તેના પુત્રને મારી નાંખ્યા. જ્યારે નિઝામશાહે પોતે શાહજીને પોતાની પાસે બોલાવવાનું ઇચ્છ્યું ત્યારે પોતાના શ્વશુરની સ્થિતિનું સ્મરણ કરીને તેણે તેની પાસે જવાનું સ્વીકાર્યું નહિ અને મોગલોનો પક્ષ ચૂકણ કર્યો. પરંતુ જ્યારે ૧૬૩૩ માં નિઝામશાહીનો અંત આવી ગયો. ત્યારે શાહજી સ્વતંત્ર થઈ ગયો અને મોગલો પર જ હુમલો કરવા લાગ્યો. તેનું દમન કરવાના હેતુથી મહોબતખાંએ જીજ્ઞાસુને પોતાની પાસે પકડી મંગાવી. તે સમયે તેની ગેદમાં નવજાત શિવાજી પણ હતો. આ રીતે શિવાજીએ પહેલવહેલાં જ પોતાની માતાની સાથે મોગલોની કેદ લોગવી. મોગલોની સાથે

ગાહૈરશ્ય જીવન.

૧૬૩

એના વેરનો આરંભ અહિંથી જ થાય છે. આ વખતે શંભાજી શાહજીની સાથે હતો.

બીજી બાજુએ શાહજીએ નિઝામશાહીના કુટુંબના દશ વરસના એક છોકરાને ગાદી પર બેસાડીને ફરી વખત બાદશાહી સ્થાપવાનો પ્રયત્ન કર્યો. જે વખત મોગલોની વિશાળ સેનાએ એના ઉપર આક્રમણ કર્યું, પરંતુ બન્ને વખત તેણે ઘણી જ વીરતાપૂર્વક તેઓને પરાસ્ત કર્યા. અંતે શાહજહાન પોતે એક મોટું લશ્કર લઈને દક્ષિણમાં ગયો. શાહજીએ તે લશ્કરની પણ ઘણી દુશ્વરતા કરી. ત્યારે લાચાર બનીને શાહજહાને તેના સહાયક બીજાપુરના આદિલશાહને પોતાના પક્ષમાં લઈ લીધો. એ રીતે ૧૬૩૭ ની સાલમાં નિઝામશાહીનો સદાને માટે અંત આવી ગયો. આદિલશાહ અને શાહજહાનની વચ્ચે સન્ધિ થઈ અને શાહજી બીજાપુરમાં આદિલશાહના દરબારમાં રહેવા લાગ્યો. બીજાપુર દરબારમાં એનું સન્માન પણ બહુ થયું.

જે વખતે જીજ્ઞાસુ શીવનેરીના કિલ્લામાં હતી તે વખતે ૧૬૨૭ ના એપ્રિલ માસની ૧૦ મી તારીખે શિવાજીનો જન્મ થયો હતો. એ ઉપરાંત ત્રણવર્ષ સુધી તે ત્યાંજ રહી, પરંતુ એ ત્રણે વર્ષ પણ ઘણી જ મુશ્કેલીથી વીત્યાં. એ પછી સાત વર્ષ સુધી તેને બીજી પણ અનેક મુશ્કેલીઓ સહન કરવી પડી. કોઈ વખત આ કિલ્લામાં તો કોઈ વખત તે કિલ્લામાં એમ તેને એક જગ્યાથી બીજી જગ્યાએ ભાગવું પડતું હતું. અનેક જાતની વિપત્તિઓ સહન કરતાં કરતાં એણે દશ વર્ષ વીતાવ્યાં, પરંતુ તે પોતાના પિતાને ત્યાં કદિ પણ નજ ગઈ. એ વિપત્તિ કાળમાં પણ તે શિવાજીના શિક્ષણ વિગેરે ઉપર પુરેપુરું ધ્યાન રાખતી હતી. તેણે પોતાના પુત્રને તે વિષમ અવસ્થામાં વાંચવા લખવાનું, ઘોડાપર બેસવાનું, તીર તથા બનદુક ચલાવવાનું વિગેરે સવળી આવશ્યક બાબતોનું ઘણું જ શિક્ષણ આપ્યું હતું. શિવાજી મહારાજને બધું શિક્ષણ પોતાની માતા તરફથી જ મળ્યું હતું એ વાતમાં જરાપણ સંદેહ નથી.

૧૬૩૭ની સાલમાં શાહજી પોતાની સાથે પોતાના સ્ત્રી-પુત્રને બીજાપુર લઈ ગયો અને ત્યાંથી તે બન્નેને પોતાના વિશ્વસનીય સેવક દાદાજી કોંડદેવની સાથે પૂને મોકલી દીધા. ત્યાં પણ જીજ્ઞાસુએ પોતે હંમેશાં શિવાજીને અનેક જાતની ઉપયોગી બાબતોનું શિક્ષણ આપવાનું ચાલુ રાખ્યું હતું, જેને લઈને તેના ગુણોનો સારો વિકાસ થયો. તેર ચૌદ વર્ષની અવસ્થા સુધીમાં તો કેવળ માતાની કૃપાથી જ તેનામાં સમસ્ત ક્ષત્રિયોચિત ગુણો પૂર્ણ રૂપે આવી ગયા. તેને શારીરિક, નૈતિક તેમજ ધાર્મિક ત્રણેનું અત્યંત ઉચ્ચ કોટિનું શિક્ષણ મળ્યું. આવા શિક્ષણનું પરિણામ એવું સરસ આવ્યું કે શિવા-

૧૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જામાં કોઈ પણ પ્રકારનો દુર્ગુણ, દુર્વિચાર અથવા દુર્વ્યસન પ્રવેશી શક્યાં નહિ. દાદાજી કોંઠદેવ સાધારણ રીતે સારો રાજનીતિજ્ઞ પણ હતો જેને લઈને શીવાજીને રાજકીય બાબતોનું પણ ઘણું સારું જ્ઞાન થયું. પરંતુ દાદાજી જૂની ઢબનો માણસ હતો. તેની ઉચ્ચાકાંક્ષા સરદારીથી આગળ જમ્મ શકતી નહોતી. શિવાજીનાં હૃદયમાં સ્વતંત્રતા અને સ્વરાજ્ય સ્થાપનનો વિચાર તેની માતાએ જ ઉત્પન્ન અને દૃઢ કર્યો હતો. શાહજી પણ સ્વતંત્રતા અને સ્વરાજ્યનો પક્ષપાતી હતો, પરંતુ અનેક કારણોને લઈને તે પ્રકટપણે તેને માટે પ્રયત્ન કરી શકતો નહોતો. શિવાજીએ બાધ્યાવસ્થાથી અનેક પ્રકારની મુશ્કેલીઓ ભોગવી હતી. અને તે સમયે જીજ્ઞાસાથી અતિ ઉચ્ચ કોટિના ધૈર્ય તેમજ મનોનિયંત્રણનો પરિચય કરાવ્યો હતો. તે ઉપરાંત જ્યારે જીજ્ઞાસાએ જોયું કે દશ વર્ષ સુધી અનેક પ્રકારના પરિશ્રમ કરવા છતાં અને મુશ્કેલીઓ સહન કરવા છતાં પણ શાહજીને વીજાપુર દરબારની નોકરી કરવી પડે છે ત્યારે તેને બરાબર સમજાયું કે સ્વતંત્રતા વગર સઘળું પરાક્રમ ક્ષેત્ર છે. શિવાજી ઉપર એ સર્વ વાતો અને વિચારોનો ઘણોજ વિલક્ષણ પ્રભાવ પડ્યો અને તેણે સ્વરાજ્ય તથા સ્વતંત્રતા સ્થાપવા માટે ઉદ્યોગ આરંભી દીધો. પરિસ્થિતિ, સંજોગો વિગેરે જોઈને શાહજીએ અનેક વખત જીજ્ઞાસા તથા શિવાજીને સમજાવ્યાં કર્યાં, પરંતુ તેઓએ સ્વરાજ્ય માટેનો પ્રયત્ન તજ્યો નહિ. ૧૬૪૪ થી ૧૬૭૪ સુધી શિવાજીએ સ્વરાજ્ય સ્થાપનને અર્થે જે જે કષ્ટસાધ્ય કાર્યો કર્યાં છે તેના સવિસ્તર વર્ણનથી ઇતિહાસના પાનાં ભર્યાં છે. એ સર્વ કાર્યોમાં તેને હમેશાં પોતાની માતા તરફથી જ સંમતિ અને સહાયતા મળતી રહેતી હતી. જીજ્ઞાસાજે તેને ઉત્સાહિત કરતી અને કર્તવ્ય દિશા સૂચવતી એ વિચારશીલ અને સમજી માતાએ પોતાના પુત્રની કર્તવ્યનિષ્ઠા જોઈને તેના નશ્વર શરીરનો સ્વાભાવિક મોહ તણ દીધો અને કેવળ તેની કીર્તિ તથા દેશના કલ્યાણ ઉપર જ ધ્યાન રાખ્યું. વીજાપુર વાળાએ શિવાજીનો પ્રયત્ન રોકવા માટે શાહજી પાસે તેના ઉપર એક પત્ર લખાવ્યો હતો. તે પત્રના જવાબમાં શિવાજીએ લખ્યું હતું કે “જે માર્ગ દીધો છે તે હવે છોડી શકાય તેમ નથી. આગળ ઉપર તો પ્રભુ જે કરે તે ખરું.” જો જીજ્ઞાસા દેશના કલ્યાણ અર્થે પોતાના અનેક સ્વાર્થનો ત્યાગ કરવા તૈયાર ન હોત તો એ વાત સ્પષ્ટ છે કે શિવાજી કદિપણ આવો ઉત્તર લખી શક્યો ન હોત. એવી અવસ્થામાં જ્યારે તે માતા પુત્રના કાર્યોને લઈને શાહજીને વીજાપુરમાં અનેક જાતનાં કષ્ટ ભોગવવાં પડતાં હતાં; ઉક્ત જવાબ બતાવી આપે છે કે તે લોકો દેશસેવાને જ પોતાનો મુખ્યધર્મ સમજતા હતા. જીજ્ઞાસાની પતિનિષ્ઠામાં પણ કશા સંદેહને અવકાશ નથી, કેમકે તે પોતાના પતિની પાછળ પડનાર પિતાને ઘરે કદિ પણ નથી ગઈ. શિવાજીની પિતૃભક્તિમાં પણ સંદેહને અવકાશ નથી, કેમકે અનેક ઉપાયો ચોજીને અને બારે

વિક્રમરાજની પરોપકાર વૃત્તિ.

૧૬૫

મુશ્કેલીઓ સહન કરીને પાછળથી તેણે પોતાના પિતાને પણ બીજાપુરના કબજામાંથી છોડાવ્યા હતા, તે ઉપરાંત શિવાજીએ અનેકવાર શાહજીને કહ્યું હતું કે “હું જે કાંઈ કરી શકું છું તે આપના પ્રસાદનો જ પરિપાક છે હું તો આપની આધીનતામાં રહીને જ મારાં કર્તવ્યોનું પાલન કરીશ.” પોતાના પિતાજીના મૃત્યુ વખતે તેને અત્યંત દુઃખ થયું હતું અને એ વખતે જીજ્ઞાસુ સતી થવા પણ તૈયાર થઈ હતી. આ સર્વ વાતોથી જીજ્ઞાસુની પતિભક્તિ અને શિવાજીની પિતૃભક્તિ સ્પષ્ટ સિદ્ધ થાય છે. પરંતુ ઉક્ત ઉત્તર ઉપરથી એટલું પણ સૂચિત થાય છે કે તે સાથે સ્વદેશહિતની ભાવના બંનેનાં હૃદયમાં બહુજ ભેશથી જગૃત થઈ હતી. માતાની સહાયતા અને સંમતિથી શિવાજીએ છેવટે સ્વરાજ્ય સ્થાપન કર્યું અને ૧૬૮૪માં સોળમી જુનને દિવસે મહાન સમારોહ પૂર્વક તેનો રાજ્યાભિષેક પણ કરવામાં આવ્યો. જીજ્ઞાસુનો જીવન-મનોરથ પૂર્ણ થયો એ સાથેજ તેના શરીરનો અંત આવ્યો. શિવાજી તથા જીજ્ઞાસુમાં જીવનની ઘટનાઓ ઉપરથી આપણને એટલું જાન થઈ શકે એમ છે કે પ્રતિકૂળ સ્થિતિને અનુકૂળ બનાવવામાં તેમજ પોતાનો ઉદ્દેશ સિદ્ધ કરવામાં કેટલાં સાહસ, ઉદ્દાગ, નિશ્ચય અને સ્વાર્થ ભોગની આવશ્યકતા રહેલી છે. સઘળા પ્રચંડ ઉદ્દાગનાં જન્મથી ગાંડીને કાર્યસિદ્ધિના સમય સુધી શીવાજીને સર્વ શિક્ષણ સહાયતા, સંમતિ અને ઉત્તેજન પોતાની માતા જીજ્ઞાસુ તરફથી જ મળ્યાં હતાં. તેના હૃદયમાં સ્વધર્મ, સ્વદેશ અને સ્વરાજ્ય સંબંધી આવું અભિમાન અને આટલા ઉચ્ચ વિચારો તેની માતાએ જ ઉત્પન્ન કર્યા હતા. (ચાલુ).

વિક્રમરાજની પરોપકાર વૃત્તિ.

મહાન વિક્રમ રાજ ભારતવર્ષમાં પ્રખ્યાત થઈ ગયેલા છે. તેમના અનેક ચરિત્રો સમર્થ કવિઓએ પોતાની પ્રતિભાશક્તિથી વર્ણવેલા છે. ભારતવાસી આર્યરાજાઓમાં અર્વાચીન કાલના એ રાજાએ જે કીર્તિ મેળવી છે, તે શરદ્ગુપ્તની પૂર્ણિમાની ચંદ્રિકાની જેમ પ્રકાશિત થઈ અદ્યપિ સ્થિર રહેલી છે. સમર્થ વિક્રમ રાજાએ પોતાના જીવનમાં અનેક ગુણો મેળવ્યા હતા. અને તે ગુણોથી તે મહારાજા આખા ભારતવર્ષમાં પ્રખ્યાતિ પામી ગયા છે અને તે વિક્રમાર્કના નામથી જગજગેર થયો છે. ભારતની આખા વૃદ્ધ સર્વ ધર્મની પ્રજા તે મહારાજાના ચરિત્રોની અનેક વાતો કરે છે અને પ્રાતઃકાલમાં પ્રભુના નામ પછી તેના પવિત્ર નામનું સ્મરણ કરે છે.

નરપતિ શિરોમણિ વિક્રમરાજમાં બીજાં વર્ણાં ઉત્તમ ગુણો હતા, પણ તે સ

૧૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વંથી પરોપકારવૃત્તિનો મહાન્ ગુણ તેનામાં વિશેષ પ્રકાશિત હતો. એ ઉત્તમ ગુણના સુવાસથી તે વિશેષ લોકપ્રિય થયો હતો. તે મહારાજના પરોપકાર વૃત્તિના ગુણને માટે મહોપાધ્યાય શ્રી જ્ઞાનમંડન ગણીએ એક લેખ લખેલો છે, અને તેમાં તેના એ મહાન્ ગુણનું એવું ઉત્તમ સ્વરૂપ બતાવ્યું છે કે, જે પ્રસિદ્ધ કરવા યોગ્ય હોવાથી અહીં આપવું યોગ્ય ધારીએ છીએ.

“વિક્રમરાજ એક વખતે એકાકી અશ્વ ઉપર બેસી ફરવા ગયો હતો. કેટલીક વાર ફર્યા પછી તે મહારાજ પોતાની રાજધાની તરફ પાછો ફર્યો. નગરના સીમાડામાં આવતાં એક દરિદ્રી પુરૂષને દાણા વિણતો જોયો. તે પુરૂષ શરીરે દુર્બલ હતો, તેના શરીર ઉપર ફાટલ તુટલ વસ્ત્રો ધરેલાં હતાં. તેને જોઈ પરોપકારી રાજાના મનમાં દયા ઉત્પન્ન થઈ આવી તોપણ તેણે વિચાર્યું કે, આ પુરૂષ કોઈ પોતાનું ભરણપોષણ કરવામાં અસમર્થ લાગે છે. તેને ઉદ્દેશી રાજા નીચે પ્રમાણે ગાથા બોલ્યો.

“ નિય ડયર પૂરણે વિહુ અસમથ્યા કિમિહ તેહિં જાણિં ।

જે પુરૂષો પોતાનું પેટ ભરવાને અસમર્થ છે, તેઓ આ જગતમાં જન્મ્યા શા કામના ? આ અર્ધ ગાથા સાંભળી તે દરિદ્રી પુરૂષ તેના ઉત્તરાર્ધ રૂપે નીચેની અર્ધ ગાથા બોલ્યો.

“ સુ સમથ્યા વિહુ ન પરોવયારિણો તેહિં વિન કિંપિ ” ॥ ૧ ॥

“ જે પુરૂષો પોતે તે સારી રીતે સમર્થ હોય તે છતાં પરોપકારી ન હોય તે પણ શા કામના ? ” ૧

આ ઉત્તર સાંભળતાં જ મહારાજ ખુશી થઈ ગયો અને તેણે તે દરિદ્રીને બોલાવી પોતાની સાથે લીધો અને તેને બે કરોડ સુવર્ણ અને સો હાથી અર્પણ કર્યા અને તે દરિદ્રીના દારિદ્ર્યને મૂલમાંથી છેદી નાંખ્યું.

ત્યારથી મહારાજએ નિશ્ચય કર્યો કે, પરોપકાર વૃત્તિના જેવો કોઈ મહાન્ ગુણ નથી. આ દરિદ્રીએ મને ખરેખરો બોધ આપ્યો છે. આ ઉત્તમ બોધ હું મારા હૃદયમાં યાવજીવિત ધારણ કરીશ અને મારા રાજ અને જીવનને પરોપકાર વૃત્તિથી સફળ કરીશ.

એક વખતે વિક્રમરાજ વનમાં ફરવા ગયો હતો, ત્યાં કોઈ વિદ્વાન તે સ્થળે ફરતા એક ઋગને જોઈ નીચે પ્રમાણે શ્લોક બોલ્યો.—

“ યેષાં ન વિદ્યા ન તપો ન દાન ન ચાપિ શીલં ન પરોપકારઃ ।

તે મૃત્યુલોકે ભુવિ ભારભૂતા મનુષ્યરૂપેણ મૃગાશ્વરન્તિ ॥ ૧ ॥ ”

વિક્રમરાજની પરોપકાર વૃત્તિ.

૧૬૭

જે પુરુષોમાં વિદ્યા, તપ, દાન, શીલ અને પરોપકાર નથી, તે પુરુષો આ મનુષ્ય લોકમાં પૃથ્વીને ભારરૂપ થઈ મનુષ્યરૂપે મૃગના થઈ ફરે છે ”

આ શ્લોક સાંભળતાં જ તે મૃગ કે જે પૂર્વનો કોઈ ઉત્તમ જીવ હતો, તે મનુષ્યવાણીથી તેના ઉત્તરરૂપે નીચેનો શ્લોક બોલ્યો—

“ સ્વરે શીર્ષં જને માંસં ત્વચં ચ બ્રહ્મચારિણુ ।

મૃગં યોગીશ્વરે દદ્યાન્મૃગઃ સ્ત્રીણુ સ્વલોચને ॥ ૧ ॥ ”

મૃગ કહે છે— અમે 'સ્વર સાંભળવામાં મસ્તક આપીએ છીએ; માંસાહારી લોકોને અમારું માંસ આપીએ છીએ, બ્રહ્મચારીઓને ત્વચા (મૃગચર્મ) આપીએ છીએ, યોગીઓને શીંગડું આપીએ છીએ અને સ્ત્રીઓને અમારા લોચન આપીએ છીએ, જે ઉપરથી સ્ત્રીઓ મૃગાક્ષી અને મૃગલોચના કહેવાય છે ”

આ ઉપરથી મૃગે સૂચવ્યું કે, અમે પૂર્ણ રીતે પરોપકારી છીએ જેથી નિરૂપકારી મનુષ્યોને અમારી મૃગની ઉપમા શામાટે આપો છો ? અમારું સર્વ શરીર પરોપકારમાં જ અર્પણ થાય છે.

મૃગનો ઉત્તર સાંભળી પેલો વિદ્વાન પ્રસન્ન થઈ મૃગની ક્ષમા માગીને ચાલ્યો ગયો.

રાજા વિક્રમ આ દેખાવ જોઈ ગયો અને તે પોતાના પરોપકારની વૃત્તિમાં વિશેષ દૃઢ થઈ ગયો. તે પછી મહારાજા ઉપકાર શુભુની ભાવના ભાવતો આગળ ચાલ્યો. ત્યાં એક જલથી પૂર્ણ ભરેલી નદી જેવામાં આવી તે નદીના તીર ઉપર તે ઉભો રહ્યો, તેવામાં કોઈ બ્રાહ્મણને નદીના પૂરમાં તણાઈ જતો જોયો, તેને જોતાંજ પરોપકારમાં રસિક એવો રાજા શૌર્યથી અંદર પડી તે બ્રાહ્મણને બહાર કાઢ્યો. બ્રાહ્મણ રાજાના તે ઉપકારનો આભાર માની સુખે ચાલ્યો ગયો અને પછી રાજા વિક્રમ પોતાની રાજધાનીમાં આવ્યો હતો.

મહારાજા વિક્રમે જેને જીવિતદાનનો મહાન ઉપકાર કરેલો છે એવા તે બ્રાહ્મણનાં હૃદયમાં તે ઉપકારનો બદલો વાળવાની ઈચ્છા થઈ અને આથી તેણે શ્રીગિરિપર્વત ઉપર જઈ કોઈ દેવતાની આરાધના કરવા માંડી. દેવતાએ પ્રસન્ન થઈને તે બ્રાહ્મણને કંપલતા જેવી કૃષ્ણચિત્રવદ્ની આપી. ઉપકારનો બદલો વાળવાની ઈચ્છા રાખનારા બ્રાહ્મણે તે વદ્નો વિક્રમરાજને અર્પણ કરી. એક વખતે રાજા તે ચિત્રવદ્ની લઈ ફરવા નીકળ્યો તેવામાં એક હરિદ્રી પુરુષ જેવામાં આવ્યો; એટલે ઉપકારી વિક્રમને વિચાર થયો કે, “ મારે પૂર્વના પુણ્યથી રાજ્યની મહાન સમૃદ્ધિ પ્રાપ્ત થઈ છે, તો મારે ચિત્રવદ્ની શા કામની છે માટે આ વદ્ની

૧ પારધિઓ મધુર સ્વરનાં વાગ્ન વગાડી મૃગને આપી પછી તેનો શિકાર કરે છે.

૧૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જો આ દરિદ્રી બ્રાહ્મણને આપી હોય તો તેનું દુઃખ દૂર થઈ જશે” આવો વિચાર કરી રાજાએ તે દરિદ્રી પુરૂષને ચિત્રવલ્લી આપી દીધી. દરિદ્રી પુરૂષ તે કૃષ્ણચિત્રવલ્લીને ઓળખી ઘણું પ્રસન્ન થઈ ગયો અને તેજ વખતે નીચે પ્રમાણે શ્લોક બોલ્યો—

“યો દુર્લભાં કૃષ્ણચિત્રવલ્લીં, દદૌ દરિદ્રાય દયાર્દ્રચિત્તઃ ।

કસ્તેન તુલ્યો ભુવિ વિક્રમાર્કઃ, ત્વયાપરઃ સ્યાત્પ્રવરોપકારે ॥૧॥ ”

“હું વિક્રમાર્કરાજા, જે તમે દયાથી ચિત્તને આર્દ્ર કરી દુર્લભ એવી કૃષ્ણચિત્રવલ્લી મારા જેવા દરિદ્રીને આપી દીધી, તેથી આ પૃથ્વીમાં પરોપકાર કરવાને વિષે તારા જેવો બીજો કોણ છે ? ૧

આ શ્લોક સાંભળી હૃદયમાં પ્રસન્ન થતો તે પોતાની રાજધાનીમાં આવ્યો. પાછળથી તેના મંત્રીઓના જાણવામાં આવ્યું કે રાજા વિક્રમે દુર્લભ એવી ચિત્રવલ્લી કોઈ દરિદ્રી પુરૂષને આપી દીધી છે. આથી તે મંત્રીઓ મહારાજને કહેવા આવ્યા કે, રાજેન્દ્ર, આપે ચિત્રવલ્લી જેવી દુર્લભ વસ્તુ એક દરિદ્રીને આપી દીધી, તે ભૂલ કરી છે. એવી ઉત્તમ વસ્તુ એક સાધારણ માણસને આપી દેવી, તે ઘટિત કહેવાય નહીં. ”

મંત્રીઓનાં આવાં વચન સાંભળી મહારાજા વિક્રમે ગંભીરતાથી જણાવ્યું, “મંત્રીઓ, તમારાં આ વચનો સાંભળી મને ખેદ અને આશ્ચર્ય થાય છે. તમે વિદ્વાન થઈને મુખમાંથી આવા શબ્દો ઉચ્ચારો, એ તમારી વિદ્વત્તાને કલંકિત કરે છે. ધર્મ અને નીતિના શાસ્ત્રોમાં ઉપકાર વૃત્તિ એ મોટામાં મોટો ગુણ છે. પરોપકાર વૃત્તિના જેવો બીજો ગુણ ચકીઆતો નથી. મેં મારા હૃદય સાથે નિશ્ચય કર્યો છે કે રાજ્ય જાય, વૈભવ જાય, અને પ્રાણ જાય તો પણ પરોપકાર કરવો. પરોપકારની આગળ રાજ્ય, વૈભવ કે પ્રાણ કાંઈપણ હિસાબમાં નથી. સાહિત્યમાં ઉપકાર ધર્મને માટે જે મારા જાણવામાં આવ્યું છે, તે મારા હૃદયની સાથે સંલગ્ન થઈ ગયું છે. પરોપકારને માટે કદિ મસ્તક આપવું પડે તો પણ કુરબાન છે, તો પછી કૃષ્ણચિત્રવલ્લી શી વસ્તુ છે ? પરોપકાર કરવામાં જ્યારે શરીરની દરકાર કરવાની નથી તો પછી દુઃખી જનને બીજા પદાર્થો આપવા, એમાં કાંઈ વિશેષ નથી. પરોપકારને માટે મેં દરિદ્રી અને દુઃખી જનને જે કૃષ્ણચિત્રવલ્લી આપી છે, તેમાંથી મને પુણ્યનો પરમ લાભ પ્રાપ્ત થશે અને તે દુઃખીના હૃદયની આશીર્વાદથી મને મારા જીવનમાં કલ્યાણની પરંપરા થયા કરશે. મંત્રીઓ, આ જગતમાં કેટલાએક અચેતન પદાર્થો દુઃખ ભોગવી પરોપકાર કરે છે, તો પછી સચેતનની શી વાત કરવી ? સચેતન પ્રાણીઓએ તો પરોપકાર કરવો જોઈએ. તે ઉપર એક વિદ્વાન પુરૂષે મને મૃત્તિકાનો દાખલો આપ્યો છે, તે તમારે સાવધાન થઈને સાંભળવા જેવો છે. જેમકે,

વિક્રમરાજની પરોપકાર વૃત્તિ.

૧૬૯

સ્થાનભ્રંશ સ્વરાધિરોપણશિર શ્રિક્વિલ્લસંધારણ—

શુણ્ય ત્પાંશુ નિવેશ પાદ હનન કલેશ ભ્રમાઘાઃ ક્રિયાઃ ।

ધાત્રા યદ્યપિ ચક્રિરે મૃદિ તથાપ્યુર્વી ભવત્વાદિપં

પાત્રીભૂય પરોપકાર કતિભૂયુક્તં કુલીને હૃદઃ ॥ ૧ ॥

“ મૃત્તિકાને પ્રથમ તેના સ્થાનમાંથી બ્રષ્ટ કરે છે. પછી તેને ખર (ગધેડા) ઉપર ચડાવે છે, પછી માથે કચરો કરી ચીકણી બનાવે છે, પછી સૂકવી ધુળની સાથે મેળવી પગના ઘાથી તેને હણે છે અને પછી ચાકડે ચડાવી ભમાવે છે, મૃત્યાદિ ક્રિયાઓ પ્રજાપતિ (કુંભાર) તરફથી કરવામાં આવે છે, તોપણ તે ઉર્વી-મોટી પૃથ્વીમાંથી પેદા થયેલ છે, તેથી પાત્ર રૂપ બની પરોપકારની કૃતિ બને છે, તેથી કુલીન (કુલવાન અને કુ-પૃથ્વીમાં લીન) એવી મૃત્તિકાને એ વાત ઘટે છે. ? ”

મંત્રિઓ. એ અચેતન એવી મૃત્તિકાને કેટલો ધન્યવાદ ઘટે છે? તેણે પરોપકાર કરવાને માટે કેવાં દુઃખ સહન કર્યાં છે? તેવીજ રીતે એક કપાસનો દાખલો છે. એક વિદ્વાન કવિએ મને તે વિષેનો નીચેનો શ્લોક કહેલો છે.

“ ધૂલિક્ષેપનસ્વક્ષતાતુલતુલારોહાવરોહસ્ફુર—

હોહોદઘટ્ટનર્પિજનાદિવિવિધક્લેશાન્ સહિત્વાન્વહમ્

જજ્ઞે યઃ પરમુહ્ય ગુપ્તિ કદિહ શ્રિત્વા ગુણોહાસિતાં

કર્પાસઃ સ પરોપકાર રસિકેષ્વાદ્યઃ કથં નો ભવેત્ ” ॥ ૨ ॥

“ કપાસને પ્રથમ ધુળમાં નાંખી ઉગાડી તે તૈયાર થયા પછી તેની પર નખ-ક્ષત થાય છે. પછી તેને મોટા તોલ ઉપર ચડાવી અને ઉતારી લોહ સાથે તેનું ઉફ-ઘટન કરવામાં આવે છે. પછી પીંજણું વગેરેથી જાત જાતના કલેશો કરી તેનું વસ્ત્ર બનાવવામાં આવે છે, એવાં એવાં દુઃખો તે સહન કરે છે, છતાં તે શુભ્યનો વિલાસ ધારણ કરી વસ્ત્ર બની બીજાના શુદ્ધ ભાગને યોગ્ય કરનાર થાય છે. આથી તે કપાસ પરોપકારમાં રસિક એવાં પુરૂષોમાં પ્રથમ દરજ્જે ગણવા યોગ્ય કેમ ન થાય ? ૨

સચિવો ! વિચાર કરો, કપાસ જેવો અચેતન પદાર્થ પણ આવો પરોપકાર કરે છે, તોપછી આપણુ સચેતન મનુષ્યોએ પરોપકાર કેમ ન કરવો જોઈએ ? એક વિદ્વાન શુરૂએ મને એક ગાથા સંભળાવી છે. જે હું સદાકાળ હૃદયમાં ધારણ કરી પરોપકાર વૃત્તિના મહાવ્રતને ધારણ કરું છું. તે ગાથા નીચે પ્રમાણે છે.

“ સત્ત્વધમ્માણ પરમો પરોવયારો જિણેર્હિ પન્નસો । સયલ સુરાસુર લચ્છી સિવસુહદાણિ ક્ક કપ્પતરુ ॥૧॥

૧૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

“ સર્વ સુર અસુરોની લક્ષ્મીને અને મોક્ષ સુખને આપવામાં એક કલ્પવૃક્ષ જેવો પરોપકાર સર્વ ધર્મોમાં ઉત્તમ છે. એમ જિન ભગવંતે કહેલ છે.

પરોપકાર વૃત્તિમાં પ્રમાણ રૂપ એવી આ ગાથા મેં મારા આત્માનો ઉદ્ધાર કરવામાં મહામંત્ર રૂપ માનેલી છે, અને તેથી હું યાવજજીવિત એ વૃત્તિ ધારણ કરવાને નિશ્ચયવાન થયો છું.

મહારાજા વિક્રમના આ વચનો સાંભળી અને પરોપકાર વૃત્તિમાં તેની દૃઢતા જાણી તે મંત્રિઓ અતિશય પ્રસન્ન થયા. અને તેમણે પોતાના સ્વામી-મહારાજને હૃદયથી અનુમોદન આપ્યું હતું. નરપતિ રત્ન વિક્રમાર્ક ત્યારથી યાવજજીવિત પરોપકાર વૃત્તિને ધારણ કરી રહ્યો હતો અને તેથી તે અનંત પુણ્યનું ભાજન બની ઉભય લોકનું સાર્થક કરવા લાગ્યો. આ દૃષ્ટાંતથી દરેક મનુષ્યોએ પોતાના તન મન ધન પ્રાણ વગેરેથી હુઁબી જનો માટે પરોપકાર કરવો ઘટે.

વર્તમાન સમાચાર.

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ—પાડીતાણા.

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ સંસ્થાની જનરલ સભા તા. ૧૨-૧૨-૨૫ ના રોજ શેઠ જીવણચંદ ધરમચંદ ઝવેરીના પ્રમુખપણા નીચે મુંબઈમાં મળી હતી. જે વખતે નીચે મુજબ કામકાજ થયું હતું.

(૧) ગયા વખતની મીનીટ વાંચ્યા બાદ સં. ૧૯૭૯ તથા ૧૯૮૦ નો રીપોર્ટ તથા હિસાબ વાંચવામાં આવ્યો અને તે પ્રમુખ સાહેબના ભાષણ સાથે પસાર થયો હતો.

(૨) સ્વર્ગસ્થ આચાર્ય શ્રીમદ્ જીહ્વિસાગરજીશ્વરજી કે જેઓ આ સંસ્થાના પુનરોદ્ધારક હતા, તેઓના બેદજનક સ્વર્ગવાસની તોષ લેવાય હતી.

(૩) સંવત ૧૯૮૨ ની સાલ માટેની મેનેજિંગ કમીટી અને ઓદિદારોની ચુંટણી કરવામાં આવી હતી.

(૪) સં. ૧૯૮૧ તથા ૮૨ ની સાલ માટે હિસાબ તપાસનાર એ ઓડીટરોની નીમણૂક કરવામાં આવી હતી.

(૫) સંસ્થાના ધારા-ધોરણ કમીટીએ સુધારેલા તે તથા વિદ્યાર્થીઓને દાખલ થવાના નિયમો અને ભરવાનું ફોર્મ સુધાર્યું, તે તથા શેઠ સારાભાઈ મગતભાઈ મોદી લોન ફંડનું ફારમ અને કરારપત્ર પાસ કરવામાં આવ્યું. ઓનરરી મેમ્બરોના ૪ નામ રજુ થયાં તે મંજૂર કરવામાં આવ્યા હતાં. પ્રમુખશ્રીનું તે વખતનું ભાષણ મનનીય હોવાથી નીચે પ્રમાણે આપવામાં આવ્યું છે.

વર્તમાન સમાચાર.

૧૭૧

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુલ-પાલીતાણા તા. ૧૩-૧૨-૨૫ના રોજ મળેલ જનરલ સભાના પ્રમુખસાહેબ શ્રી જીવજીવંદ ધરમચંદ ઝવેરીએ રીપોર્ટ તથા હિસાબ પસાર કરવાની મૂકેલી દરખાસ્ત વખતનું ભાષણ.

સુરૂ ખંધુઓ,

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુલની આજની વાર્ષિક સભાના પ્રસંગે તેના પ્રમુખ તરીકે સંસ્થાની જરૂરીઆત, તેની કાર્યવાહી તથા તેથી સમાજને થતા ફાયદાઓ વિગેરે અંગે વિવેચન કરી સમાજનું તે તરફ લક્ષ્ય ખેંચવાનો આજે મહત્ત્વનો સમય પ્રાપ્ત થયો છે તે માટે મહેનત આનંદ થાય છે.

આ સંસ્થાનો વહીવટ ગુરુકુલને નામે સાલ્યાને આ સં. ૧૯૮૨ નું વર્ષ તે નવમું વર્ષ છે. દરમિયાન તેણે શું કર્યું છે તે વખતો વખતના રિપોર્ટથી જાણી શકાય છે, માટે તે વિષે હું આપનો વખત લેતો નથી.

સંવત ૧૯૭૩ ની સાલમાં આ સંસ્થાનો પુનરોદ્ધાર કરવા તથા તેનો વહીવટ હાથમાં લેવા મારા પરમ પૂજ્ય ગુરુશ્રીની પ્રેરણા થઈ અને તે વખતની મારી શક્તિની અનુકૂળતા જણાતાં, ખીજા આત્મખંધુઓની સમ્મતિની સાથે આ સંસ્થાનું કામ હાથમાં લેવામાં આવ્યું અને ઘણી મુશીબતો વેડીને તમારી કમીટીએ તેને આટલી ટૂંક સુદમાં ન અપાય તેવું રૂપ આપ્યું છે તેમ કહેવામાં આત્મસ્થાપના થતી જણાય તો મને માફ કરશો અને તેના સત્યવિષે હિંડા ઉતરી તપાસ કરશો.

જે ગુરુશ્રીના નિઃસ્વાર્થ અને સમયને અનુકૂળ ઉપદેશ વડે આ સંસ્થા આ હદે પહોંચી છે, તેઓશ્રીનો-આચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી સૂરીશ્વરનો-સ્વર્ગવાસ ગત વર્ષમાં થયાનું આપને વિદિતજ છે, આજની જનરલ સભા તેઓના ખેદજનક સ્વર્ગવાસની તોષ લે છે અને દિલ્લગીરી સાથે જણાવવા રજા લે છે કે આપણે આ સંસ્થાનું કાર્ય હાથ ધર્યા બાદ સંસ્થાના મૂળ સ્થાપક અને સહાયકની જોડી જોડેલે શ્રીમદ્ ચારિત્રવિજયજી (કચ્છી) અને આચાર્યશ્રી શ્રીમદ્ વિજય-ધર્મસૂરિના સ્વર્ગવાસથી પડેલી જોડ પુરાણી નથી, ભાતો હમોને અપૂર્વ બળ પ્રેરતા આ અદ્ભુત યોગીશ્વર પણ હમોને કર્મયોગી બની કર્તવ્યની દિશા-જીતી શક્તિએ ન છોડવાનો બોધ આપતા હતા, તેઓ આપણી વચ્ચેથી સ્વર્ગમાં સીધા ગયા છે, હમોને શ્રદ્ધા છે કે તેઓ સર્વેના આત્માઓ આપણી કમીટીની શુદ્ધ બુદ્ધિ અને નિઃસ્વાર્થ સેવા તરફ જોઈ રહ્યા છે અને આશીર્વાદ આપી રહ્યા છે. જેથી નહિ જેવા ફંડ જતાં આજે ૧૦૩ વિદ્યાર્થીઓ શ્રી સંઘની સહાયથી આપણે નિભાવી રહ્યા છીએ. જે વ્યાપાર સંબંધી આપણા સમુદાયમાં શિથિલતા ન આવી હોત તો વગરમાગે આ સંસ્થા બે ત્રણ લાખનું ફંડ કરી શકી હોત અને ૧૫૦ થી વધુ વિદ્યાર્થી નિભાવવાની કમીટીની મનોભાવના પૂરી પડી હોત. હાલના મદાનો અને તેના અંગેની બીજી ગોઠવણો અને ખર્ચ તે ભાવના ઉપર થયેલ છે.

સ્વર્ગવાસી ત્રણે મુનિરાજોના શિષ્યો પૈકી જેઓ ગુરુકુલ તરફ પ્રેમ દષ્ટિથી જોઈ આર્થિક મદદ કરાવવા તૈયાર થયા છે, તેઓ અને જેઓ નથી થયા તેઓ તરફ નમ્ર ભાવે વિનંતિ છે કે પોતાના વિહાર અને ચાતુર્માસ દરમિયાન એક ચોક્કસ ગત રૂપે-ગમે તે ભેગે વાર્ષિક અમુક રૂપિયાની સહાય કરાવવાની પોતાની શક્તિનો ઉપયોગ કરશે.

તમારી કમીટીના કેટલા કાર્યવાહકો એવી શ્રદ્ધા ધરાવે છે કે કામ સારું કરીશું તો દ્રવ્ય

૧૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આવી મળશે; કારણ આપણી કામ દાન કરવામાં કોઈરીતે પાછળ પડી નથી. માત્ર દાનનો સફળિયોગ થવો જોઈએ અને તે શ્રદ્ધા વડે જૈન સમાજની થોડી નિયમિત અને બાકી છુટી છવાઈ મદદથી આ સંસ્થા ટકી છે, બદલે આગળ વધી છે. સદ્બુદ્ધિ અને શ્રદ્ધાવડે કરાતું કામ સદા આદરણીય બને છે તે બનશેજ.

જૈન કામની દ્રવ્ય સ્થિતિ સદા જેવી ને તેવી ઉત્તમજ રહેશે અને ઇચ્છા કરતાં વધુ દ્રવ્ય માગ્યા વિના થોડા વર્ષોના કામ પછી જરૂર મળશે, તેવી શ્રદ્ધાને લઈ હમોએ આઠ વર્ષમાં મુંબઈ જેવા શહેરમાં એક પણ જાહેર સભા ભરીને અથવા ગૃહસ્થોને શરમાવીને દયાણુથી દ્રવ્ય મેળવવા પ્રયત્ન નથી કર્યો; હવે જેવો કંઈ પ્રયત્ન કેટલાક સંજોગોને લઈ કરવાની જરૂર જણાય છે; પણ આપણા દાન વિષે તેવો વખત લાવવાની હમને દરજ ન પડે તેમ ઇચ્છીશું; કેમકે પ્રેમપૂર્વક મળતી એક હજારની રકમ લક્ષ રૂપિયા બરોબર બરકત આપે છે.

બીજી કોઈ પણ સંસ્થા કરતાં ધાર્મિક સંસ્કારો ક્રિયા વિધિ સાથે આ સંસ્થામાં અધિક છે. કારણ તેના વિના આત્માને સન્માર્ગે લઈ જનાર બીજી કોઈ ચીજ નથી. હાલમાં સૌ ઉપર વિદ્યાર્થીની સંખ્યા થવાથી દરરોજ કાયમ ત્રણ વિદ્યાર્થીઓ આયંબિલ કરે છે. આ તપનો પ્રભાવ અપૂર્વ હોવાથી આપણે જ્યારથી કામ હાથ લીધું છે ત્યારથી ને નિયમ અખંડિતપણે ચાલુ છે અને તેના પ્રભાવે, અથવા કોઈ સદ્ભાવવાળા પુરૂષના પુન્યે, આપણી કમીટીનો દ્રવ્ય મેળવવાનો નજીવો પ્રયત્ન જતાં ૧૦૩ વિદ્યાર્થી પોષાય છે અને તમારી કમીટીએ ગયા વર્ષમાં ૧૦૮ વિદ્યાર્થી રાખવાની હદ રાખી છે તે જો વધારશે તો નવી આવેલી અરજીઓ જોતાં થોડા વખતમાં ૧૨૫ વિદ્યાર્થીઓ થઈ જશે.

વાર્ષિક મેમ્બરો તથા લાઠફ મેમ્બરો અને પેટ્રોના માટે તમારી કમીટીએ ધારા ધોરણમાં સુધારા કર્યા છે જે આજે તમારી સન્મુખ રજુ થનાર છે અને તે પાસ થતાં આશા રાખું છું કે આ વર્ષમાં આપણે સમાસદોનો સારો વધારો થયેલો જોઈશું.

મકાન અંગે એક બે ગૃહસ્થો તરફથીજ મોટી રકમો મળવાની તમારી કમીટીની હિલચાલ ચાલુ હતી, પણ તે પાર પડી નહિ. થોડી પરચુરણ મદદ મળી તે જતાં મકાન ખાતે રૂપિયા પાંત્રીશ હજાર ઉપર લેણા રહેશે તે માટે કમીટીનો પ્રયાસ છે કે સિદ્ધાચળજીની પવિત્ર ભૂમિમાં તે મકાનો જોડે પોતાનાં નામ જોડવાની શરતે જોઈતી રકમ મળે.

આશા છે કે પ્રાર્થના મંદિર માટે જેમ રૂ. ૮૦૦૦ ની રકમ શેઠ નરોત્તમદાસ જોડાભાઈએ આપી શેઠ રામચંદભાઈનું નામ ત્યાં અમર કર્યું, તેમ કોઈ એક બે ગૃહસ્થો પોતાની ઉદારતાને લાલ આપણને આપી પોતાનાં નામ અમર કરશે.

મુંબઈમાં કેટલાક સ્થળે ગુરૂકુળને મદદ માટે કેળવણી ફંડની પેટીઓ મૂકવામાં આવી છે, તેમાંથી રકમ સારી નીકળતી, પણ ઝવેરી બજારના મંદ વ્યાપારે તેમાં ઘટાડો કર્યો છે. વળી કેટલાક ઠેકાણે તે પેટીઓને બદલે બીજી પેટીઓ દાખલ કરવાની હકીકત સંભળાય છે, પણ હમારી તેવા ગૃહસ્થોને નમ્ર વિનંતિ છે કે ટીપે ટીપે સરોવર ભરાય તેવા ન્યાયે આ પેટીઓને આદર ભાવે જોઈ જેમ બને તેમ તેમાં વધારે રકમ નીકળે તેમ કરશે. જેઓને ત્યાં દર વરસે પત્રીશ રૂપિયા પણ પેટી મારફતે ગુરૂકુળને મદદ કરી શકાય તેઓએ એક કાર્ડ લખી તે પેટી મંગાવી લેવી. દેવદશન ખાલી હાથે ન શોભે તેમ સાધર્મી ભાઈને મદદ માટે રોજનો એક પૈસો પણ અરચવો તેવી ભાવના જાવી પોતાનાજ ઘરના અને માળાના બંધુઓ પાસે તેવી નાની

વર્તમાન સમાચાર.

૧૭૩

૨૬મ પણુ આપણી પેટીઓમાં રોજ નખાવે તો મહિને પાંચ દશ રૂપિયા જરૂર નીકળે. છેવટે દરવરસે ઓછામાં ઓછા રૂ. ૨૫) તથા એકી સાથે રૂ. ૨૫૧) ની મદદથી સભાસદ થઈ શકાય છે તે તરફ તથા તમારી કમીટીએ પોતાના હાથ પહોંચા કરવા માટે જેઓ અમુક રીતે મદદ કરાવે તેમને પણુ સભાસદ ગણવાનો હક આપ્યો છે તે તરફ સ્વયંસેવકોનું ધ્યાન ખેંચીશું.

થોડા વખતથી એક પ્રશ્ન ચર્ચાઈ છે તે માટે કંઈ કહું તો આ પ્રસંગે યોગ્ય જણાશે અને તે એ છે કે “ એકજ પ્રકારનું કામ કરતી એ સંસ્થા છે તે કરતાં જોડાણથી કામ થાય તો ઠીક ” આ માટે આપણી કમીટી ઉપર પત્ર આવવાથી કમીટીએ તે તરફ પસંદગી બતાવી હતી. સમાજની સ્થિતિ જોતાં મોટા શહેરોમાં બીજાં વધુ ગુરૂકુળોની જરૂર છે, પણ એકજ સ્થાનમાં એ સંસ્થા હોવાથી કેટલાકોને બોલવાનું થય છે. બંને સંસ્થા વચ્ચે સહકાર પૂરો છે છતાં સેવા ભાવે કામ કરનાર પુરૂષોની અછત જોતાં અને બીજા કેટલાક લાભો જોતાં બંનેના ઉમંગી કાર્યવાહકો સાથે મળી કામ કરે તો હાલ જે લાભ અપાય છે તે કરતાં વધારે અપાય તેમ મારું માનવું છે.

આ અંગે કોઈ સંમત ન થવું હોય તેથી તેમાંનો વિરોધ નથી, પણ પ્રમાણિક મતભેદ હોઈ શકે, અને તે માટે ઇચ્છવા યોગ્ય છે કે જરૂર લાગે બંને સંસ્થાના અધિકારીઓ ભેગા મળી ઉહાપોહ કરે ને બીજી શંકા તેટલો સહકાર વધારે.

આજ સુધી જે પૂજ્ય મુનિમહારાજઓ તથા ગૃહસ્થોએ આ સંસ્થા તરફ ઉદાર ભાવે જોઈતી મદદ કરાવી છે અને કરી છે તેઓનો તથા આપણી કમીટી જે કાંઈ કાર્ય કરી રહી છે તેમાં સ્થાનિક કમીટી અને ખાસ કરી તે કમીટીના અધિકારીઓનો હિસ્સો મોટો છે માટે તેઓનો તથા પાલીતાણાના નામદાર ઠાકોર સાહેબ તથા મહેરમાન દિવાન સાહેબ અને અન્ય અધિકારીઓનો સદ્ભાવ અપૂર્વ હોઈ વખતોવખત અમૂલ્ય સૂચનાઓ સાથે મેળાવડાઓમાં ભાગ લઈ ગુરૂકુળ તરફ જે સહાનુભૂતિ દર્શાવે છે તે માટે તેઓનો આભાર પ્રદર્શિત કરું છું.

છેવટે આપની સમક્ષ સંસ્થાની કાર્યવાહક કમીટી તરફથી તેના કામકાજનો સંવત ૧૯૭૬-૮૦ નો જે ૧૨પોર્ટ ઓનરરી સેક્રેટરીએ રજુ કર્યો છે તે મંજૂર રાખવા હું દરખાસ્ત કરું છું અને મને આશા છે કે આપ તે સર્વાનુમતે પસાર કરશો.

જૈનપુરી અમદાવાદમાં હિંદુસ્તાનના સમગ્ર જૈન સંઘનું સંમેલન.

આપણા પવિત્ર તીર્થ શ્રી શત્રુંજયનો મહાન પ્રશ્ન-હક, રક્ષણ, પવિત્રતા અને સ્વતંત્રતાને અંગે કેટલાક પ્રતિદૂલ સંયોગો-ઉઝા થયેલ હોવાથી આખી જૈન સમાજનું ભારે ધ્યાન ખેંચી રહેલ છે, તેમજ તે સાથે શ્રી સમેતશિખરજી, રાજગ્રહી, અને તારંગાજી વિગેરે તીર્થોના પણ તેજાજ કેટલાક પ્રસંગો ઉપસ્થિત થયેલ હોવાથી તેના સંરક્ષણાર્થે અમદાવાદથી શેઠ શ્રી આણંદજી કલ્યાણજીની સકળ હિંદના શ્રી સંઘનું પ્રતિનિધિપણું ધરાવતી તીર્થ રક્ષણ આ પેઠીના તરફથી આમંત્રણ થતાં ત્યાંની પેઠીના સમગ્ર પ્રતિનિધિ મહાશયો અને બીજા શહેર અને ગામોના પ્રતિનિધિઓ તથા બીજા કેટલાક આમંત્રણ કરવામાં આવેલા અન્ય અંધુઓનું એકત્ર સંમેલન શેઠ હડીભાઈના બંગલે તા. ૨-૩-૪ પોષ વદી ૩-૪-૫ શનિ, રવિ, સોમવારના રોજ શેઠ શ્રી કર્તુરભાઈ લાલભાઈ દલપતભાઈના પ્રમુખપણુ નાચે મળ્યું હતું. આ અણીના પ્રસંગે

૧૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગમે તેવા મતભેદ હશે તેને ભૂલી જઈ આ શાસન હિતના કાર્યમાં આખો સકલ સંઘ પોતાનાં તન, મન, ધન-સર્વસ્વ અર્પણ કરવા એક પગે તૈયાર થયેલ આ સંમેલનમાં જોવામાં આવેલ હતા. આજે શ્રી શત્રુંજયતીર્થ પ્રત્યે પોતાની અપૂર્વ ભક્તિ, શ્રદ્ધા કેવાં અડગ રીતે ટકેલાં છે તે આ સંમેલનમાં બતાવી આપ્યું છે તે આ સંમેલનમાં થયેલ કાર્યો ઉપરથી પ્રત્યક્ષ દેખાય છે. પ્રમુખ-શ્રીના ભાષણના ઉદ્ગારો એવા હતા કે આવેલા અંધુઓ ઉપર સારી અસરી થઈ હતી અને તેઓ-શ્રીના જણાવ્યા પ્રમાણે દરેક ડરાવ શાંતિથી લાગણીથી અને સર્વાનુમતે પસાર થયેલા હતાં. આવી એક સંપીજ હમેંશા ગમે તેવા પ્રતિકૂલ સંયોગો કે આડખીલોને હઠાવી શકે છે; તેટલું જ નહીં પરંતુ પોતાના હક, સ્વતંત્રતા અને તીર્થનું રક્ષણ-સામી બાળ પાસેથી ન્યાયપૂર્વક મેળવી શકે છે અને આ સંમેલનમાં જોવાયેલી એક સંપી ભવિષ્યમાં પવિત્ર તીર્થના હક, સ્વતંત્રતા અને પવિત્રતાનું રક્ષણ કરી જ શકશે તે ચોક્કસ છે. ત્રણ દિવસ સુધી ચાલેલા કામકાજમાં શ્રી શત્રુંજયનો આગલો ઇતિહાસ, લડતો, ચાલુ વહીવટ વગેરે માટે અનેક ચર્ચા, ટીકા અને વિવેચનો થયાં. પ્રથમ શ્રી શત્રુંજય તીર્થના અંગે વિચાર કરતાં જૂદી જૂદી રીતે કામ લેવા માટે બે દિવસ ચર્ચા થતાં સંપૂર્ણ એક સંપી, એક દીલી અને અંતઃકરણની ઉચ્ચ ભાવના અને ઉમરાતી લાગણીઓ સાથે આઠ ડરાવો પસાર કરવામાં આવ્યા, ત્રીજે દિવસે અન્ય તીર્થો શ્રી સમેત શિખરજી વગેરે માટે પણ સવાલો ચર્ચાર્યા. જોકે આ સંમેલનમાં ચાલેલ તમામ કાર્યનો હેવાલ વર્તમાનપત્રના અધિપતિઓને બહાર ન પાડવા માટે કચેરા સૂચના પણ યોગ્ય સ્થાને હતા. એટલે તમામ હકિકત આપી શકાય નહીં, વળી ખીજી પણ એક હકીકત અમારે સખેદ જણાવવી પડે છે કે, મુખ્ય અને ખીજી શહેરમાંના પ્રતિનિધિ અંધુઓ સિવાય આ કાર્યમાં વિચાર આપી શકે, તન મન ધનથી યથાયોગ્ય મદદ કરી શકે માટે અન્ય અંધુઓને જેમ બહોળા પ્રમાણમાં આમંત્રણ કરવામાં આવ્યું તેમ અમારા ભાવનગર શહેરમાં જૈન કામની મોટી સંખ્યા હોવા છતાં, ખીજી અનેક આગેવાનો, વિચારકો, કાવદાનું જ્ઞાન ધરાવનારા, શ્રી શત્રુંજય તીર્થના કાર્યમાં રસ લેનારા (તેમજ શ્રી શત્રુંજય તીર્થ ભાવનગરની નજીક છતાં ભૂતકાળમાં પણ આ તીર્થ માટે સેવા આપતા અને અત્યારે પણ આપે તેવા છે છતાં) શેડ શ્રી આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના શ્રીયુત કાર્યવાહકોએ ત્રણ પ્રતિનિધિઓ અને એક જૂના પ્રતિનિધિ પંચત્વ પામ્યા છે તેમના પુત્ર (સિવાય) ચાર હજારની જૈન વસ્તીવાળા શહેરમાંથી ઉપરની સ્થિતિ છતાં ખીજી ગૃહસ્થ કે વિચારકને કેમ આમંત્રણ નહીં કર્યું હોય તે સમજી શકાતું નથી. ગમે તેમણે તે ભૂલ કરેલી હોય તો તે દિલગીર થવા જેવું છે. શાસનના કાષ્ઠપણ સમગ્ર પ્રસંગોએ આ શહેર માટે આવી ભૂલ ન થવા નમ્ર સૂચના શેડશ્રી આણંદજી કલ્યાણજીની કમીટીના મેહેરબાન મુખ્ય કાર્યવાહકોને કરીએ છીએ.

ત્રણ દિવસ સુધી શાંતિપૂર્વક, પ્રેમપૂર્વક, સર્વાનુમતે કામ ચાલ્યું હતું. છેવટે શ્રી શત્રુંજય તીર્થના સંબંધમાં વખતો વખત યોગ્યરીતે પગલાં લેવા માટે અને ખાસ કરીને શેડશ્રી આણંદજી કલ્યાણજીને મદદ કરવા માટે ૧ શેડ અંબાલાલ સારાભાઈ, ૨ શેડ કીશોભાઈ પ્રેમચંદ, ૩ શેડ શાંતિદાસ આસકરજી અને શ્રી આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના કાર્યવાહક પ્રતિનિધિઓમાંથી ચાર મળી ફૂલ સાતની એક કમિટી નિમવામાં આવેલ છે જેમને સકલ સંઘે સંપૂર્ણ સત્તા આ માટે આપેલ છે જે યોગ્ય થયેલ છે. અને તે કમિટી જે જે નિર્ણયો જાહેર કરે તે હિંદના સકલ

વર્તમાન સમાચાર.

૧૭૫

સંઘની આજુ સમજી ગયું, પણ, પ્રાંત કે કોષપણુ મતભેદ વિના એકદીલીથી એકમતે અમલ કરવા ડરાવવામાં આવ્યું. હિંદના આ સંમેલનમાં આ સંઘની ડરાવો વિષે હકીકતો ખીજ પેપરમાં આવી ગયેલ છે, જેથી તે આપવાની આવશ્યકતા નથી.

૩ શ્રી તળાજી તીર્થે યાત્રા કરવા જનાર માટે થયેલી સગવડ.

આ તીર્થે યાત્રા કરવા જનાર માટે હાલમાં રેલ્વે ખુલી થવાથી સારી સગવડ થઈ છે. આ રેલ્વે ભાવનગર રાજ્યે એજન્ટ ટુ ધી ગવરનલ જનરલ મે. વોટસન સાહેબના હાથથી ગઈ પોષ વદી ૬ ના રોજ ખોલાવી છે. ભાવનગરથી તળાજી બત્રીશ માઈલ છે. રેલ્વે થયાં છતાં તળાજીનું સ્ટેશન તળાજી ગામમાં આવતાં શુભારે ત્રણ માઈલ દૂર રહે છે. જેથી તેટલી અગવડતા પણ દૂર કરવા ભાવનગર રાજ્યને અરજ કરવાની આપણે જરૂર છે. રેલ્વે ભાડુ ભાવનગરથી નીચલો કલામ આર આના અને ઉપલો કલાસ દોઢ રૂપૈયા. ભાવનગરથી સવારના દાઢ કલાકે જાય છે. સાંજે પોણા છ કલાકે ભાવનગર આવે છે.

૪ શહેર કરાંચીમાં જૈન પ્રોફેસર કે. કે. શાહના અદ્ભુત શરીરબળના પ્રયોગો.

તા. ૯-૧-૨૬ ના રોજ પ્રોફે. કે. કે. શાહે કરાંચીમાં પર્લ થીએટરમાં પ્રથમ જાતી ઉપર ૩૦૦૦ રતલનો પથ્થર મૂકાવી ખીજે તે ઉપર મૂકી હથોડાવતી લંગાવ્યો હતો, ખીજે દશ-પંદર માણસો ખેઠેલ એવી મોટરનું એક પૈકું પસાર કરાવ્યું હતું વગેરે અનેક અમત્કારિક પ્રયોગો કરી બતાવ્યા હતા. પ્રો. કે. કે. શાહ થોડા વખતમાં અમેરિકામાં જનાર છે. પ્રો. કે. કે. શાહ પાટણના રહીશ છે તેમને નાનપણથી ડસરત ઉપર શોખ હતો જેથી આજ ત્રીશ વર્ષે શરીરબળના આશ્ચર્યચકિત કરે તેવા પ્રયોગો કરી શકે છે. કેટલાંક વર્ષ પહેલાં તેમણે સરકસ કાઢ્યું હતું પરંતુ હાલમાં અંત કરેલ છે. તેમના આર વર્ષ પહેલાં લગ્ન થયાં હતાં ત્યારથી આ કાર્ય છોડી દીધું હતું. પરંતુ સાત વર્ષ પછી સને ૧૯૨૩ માં પોતાનું અંગબળનું આ કાર્ય આગળ વધારવા પોતાની સ્ત્રી સાથે સંકેત કરી બ્રહ્મચર્યવ્રત સર્વથા લીધું અને અંગબળની ખીજવટ શરૂ કરી છે. પોતે જૈન હોવાથી ભક્ષ્યાભક્ષ્યના વિવેકવાળા અને કંઈક નિયમોનું પાલન કરનારા છે. જૈનકામે પ્રોફે. કે. કે. શાહ માટે મમરૂ થવા જેવું છે. જૈન બાળકોને આવી શારીરિક કેળવણી આપવાની જરૂર છે તોજ તે બાળકો ભવિષ્યમાં ધર્મનું, પ્રભુનું, દેશનું રક્ષણ કરી શકે. બ્રહ્મચર્યનું પાલન એ વ્યવહાર અને ધર્મનું રક્ષણ કરવા સાથે મોક્ષ આપનાર એટલા માટે જ કહેલ છે. પ્રોફે. કે. કે. શાહને પરમાત્મા ઉત્તરોત્તર વધારે શક્તિ અને વિજય આપે અને જૈનસમાજને માટે તે ઉપયોગી થઈ પડે એમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

૧૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

શ્રી અનુકંપા ફંડ ખાતાનો સં. ૧૯૮૧ ના વર્ષનો રીપોર્ટ અમોને મળ્યો છે. આ ખાતું કસાઇને ત્યાં જતા જીવો છોડાવી દયાતું કામ સારું કરે છે આ ખાતું મુંબઈમાં છે. તેના સેક્રેટરી ડાહ્યાભાઈ ન્હાલચંદ છે આ વર્ષમાં રૂ. ૧૮૫૦૭-૬-૮ આ ખાતે મુંબઈ અને બહાર ગામથી આવેલા છે. ૭૧૮૨ નાના મોટા જીવો રૂ. ૧૦૬૯૨-૭-૦ આ વર્ષમાં છોડાવ્યા છે. જે વાંચી આનંદ સાથે સંતોષ થાય છે. રૂ. ૭૦૭૦-૧૨-૨ જીવો ગામે ધામ રોટલા જીવાર પાણીના અબેડા, અનાજ, કપડા, પાણીના પરબો વગેરેમાં ખર્ચી પુણ્યબંધ કરેલ છે. એકંદર રીતે આ ખાતાના કાર્યવાહકો તાત્કાલીક ઉપયોગ પૈસા આપનારનો કરે છે તે ચેત્ત છે. અમે તે ખાતાની આત્માદી ઇચ્છીએ છીએ.

કુરિવાજ દર્પણ—સ્થંભતીર્થ જૈન મંડળ તથા ચૈત્ય વ્યવસ્થાપક કમીટીનો સં. ૧૯૭૬ થી સં. ૧૯૮૧ સુધીનો રીપોર્ટ—

આ ત્રણ વર્ષના રીપોર્ટ વાંચતાં તેના કાર્યવાહકોએ (મંડલે) શ્રી સ્થંભતીર્થ ચૈત્ય વ્યવસ્થા હીક કરેલી છે આ મંડલે ૪૧ સભાઓ મેળવી પંદર પત્રિકાઓ છપાવી પોતાનો ઉદ્દેશ કેટલેક અંશે પાર પાડ્યો છે. આ ખાતાનો હિસાબ આ રીપોર્ટમાં પ.છળ આપેલો છે તે પોતાનો વહીવટ ચોખ્ખવટવાળો છે તેમ જતાવે છે. પ્રથમ મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસીના કુરિવાજ માટેનો લેખ આવેલો છે જે વાંચવા જેવો છે અમે આ ખાતાની અભિવૃદ્ધિ ઇચ્છીએ છીએ.

મુનિરાજ શ્રી મોહનલાલજી જૈન સેન્ટ્રલ લાયબ્રેરી તથા સંસ્કૃત પાઠશાળા.

સને ૧૯૨૨-૨૩-૨૪ તેમ ચૌદ અને પંદરમા વર્ષનો રીપોર્ટ મળ્યો છે આ લાઇબ્રેરીનો જન્મ ખરી જરૂરીયાત વખતે થયેલો છે. વ્યવસ્થા પણ સારી ચાલે છે. પુસ્તકો કુલ ૯૪૩૮ અત્યાર સુધીમાં નંબરો ચડ્યા છે. આ પુસ્તકાલયનો લાભ જૈન સાથે અન્ય કોમ પણ સારા પ્રમાણમાં લે છે. ફંડ સારું છે. સંસ્કૃત પાઠશાળાની પ્રગતિ થવાની જરૂર છે. આ વખતે પણ અમા ફરી સચના કરીએ છીએ કે તેમને પોતાના સ્વતંત્ર બહેર રસ્તા ઉપર મકાનની જરૂર છે. હિસાબ વિસ્તારથી આપેલ વિશ્વાસપાત્ર છે. અમે તે સંસ્થાની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી ભારતીય જૈન સ્વયંસેવક પરિષદ.

આ સંસ્થાની પ્રજ્ઞાવલીનાં ફોર્મ મળ્યાં છે. આવી સંસ્થાઓની જૈન કોમને જરૂર છે પરંતુ ધૈર્યતા, સંપ, સેવાભાવ અને લાગણીની સાથે જ જરૂર છે. જો તે કાયમ ટકી રહે તો કોમના ઉદય માટે સારું કાર્ય કરી શકે !

માનવતા ગ્રાહકોને નમ્ર સૂચના.

ચાલતા આત્માનંદ પ્રકાશ પુસ્તક ૨૩ મા તથા હવે પછીના પુસ્તક ૨૪ મા બંને વર્ષની ચાલુ નિયમ પ્રમાણે બે વર્ષની ભેટ બુક છપાય છે. પ્રથમ લવાજમ બે વર્ષનું મોકલી આપવાથી વી. પી. ના પૈસાનો ગ્રાહકને બચાવ થાય છે. જેથી લવાજમ મોકલી આપવા સૂચના છે.

જાહેર ખબર.

આ કથાનક ગ્રંથનો પ્રથમ ભાગ ખરીદનાર બંધુએ સત્વર ખીજો ભાગ મંગાવી લેવો. તે સિવાય આ ચરિત્ર અપૂર્ણ રહેશે. પ્રથમ ભાગ કરતાં ખીજા ભાગની નકલો વિશેષ રહેતાં આ જાહેર ખબર આપવાની જરૂર પડી છે.

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર (ભાષાંતર).

ભાગ ૧ લો તથા ભાગ ૨ જો.

(અનુવાદક:—આચાર્ય મહારાજ શ્રી અણ્ણતસાગરજી.)

પ્રભુના કલ્યાણકાં અને દેવોએ તે વખતે કરેલ અપૂર્વ ભક્તિનું વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન શ્રીસુપાર્શ્વનાથ પ્રભુને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયા પછી અનેક સ્થળે વિચરી ભવ્યજીવોને આપેલ ઉપદેશ, અનેક કથાઓ, શ્રાવક જનોને પાળત્રા લાયક વ્રતો અને તેના અતિચારો વિગેરેનું વર્ણન ધણુંજ વિશાળ રીતે આપેલ છે. આ કથાના ગ્રંથોમાં બુદ્ધિનો મહિમા-સ્વભાવનું વિવેચન, અદ્ભુત તત્ત્વવાદનું વર્ણન, લૌકિક આચાર, અવહાર, સામાજિક પ્રવૃત્તિ, રાજકીય પરિસ્થિતિ, ધાર્મિક પ્રભાવ તથા નૈતિક જીવન વગેરે તત્ત્વનો પણ સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. એકંદરે આ ગ્રંથ માનવજીવનનો માર્ગદર્શક, જૈન દર્શનના આચારવિચારનું જ્ઞાન કરાવનાર એક પ્રબળ સાધનરૂપ છે.

ઉંચા રેશમી કપડાના પાકા બાઇન્ડિંગનો એક હળવર પાનાના આ બે ગ્રંથની કિંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટે ખર્ચ જુદો.

જલદી મંગાવો !

માત્ર જૂજ નકલો સીલીકે છે.

જલદી મંગાવો !

શ્રી નેમિનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર.

શ્રી નેમિનાથ ભગવાન તથા સતી રાજેશ્વરીનું નવભવનું અપૂર્વ ચરિત્ર, સાથે જૈન મહાભારત-પાંડવ-કૌરવનું વર્ણન, અતૂલ પુણ્યવાન શ્રી વસુદેવ રાગના અદ્ભુત વૈભવની વિસ્તારપૂર્વક કથા, મહાપુરૂષ નળરાજા અને મહાસતી દમયંતીનું અદ્ભુત જીવનવૃત્તાંત, તે સિવાય પ્રભુના પાંચ કલ્યાણકાં, પરિવાર વર્ણન અને ખીજા અનેક પુણ્યશાળી જનોના ચરિત્રથી ભરપૂર સુંદર ટાઇપ, સુગંધિત બાઇન્ડિંગથી અલંકૃત કરેલ આ ગ્રંથ છે. વાંચતાં આલ્હાદ ઉત્પન્ન થાય છે. કિંમત રૂ. ૧૨-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

નૈતિક ચેતનાશક્તિ.

“ સમાજનો ઉદ્દય માત્ર તેનાં નીતિ સૂત્રો સુધારવા અથવા ઉન્નત થવા ઉપર જ આધાર રાખતો નથી; નૈતિક ચેતના શક્તિ જાગૃત થવા ઉપર પણ રહેલો છે. જ્યારે આ ચેતના શક્તિ જાગૃત કરવાનું કામ મોટા પ્રમાણમાં થયું હોય છે, ત્યારે તે કોઈ વિરલ વિશિષ્ટતા ધરાવનારા ગુરૂઓ મારફતે જ મોટે ભાગે થયું છે. તેઓ આચાર સૂત્રો સુધારવા તરફ જોતા નથી, પણ માણસો જે સિદ્ધાંત સ્વીકારતા હોય તેને અનુરૂપ આચાર રાખવાની તીવ્ર ઉત્કંઠા મનુષ્યોમાં જાગૃત કરવાની કલા તેમને લાખેલી હોય છે. આ અવ્યભિચારના આ ઉન્નત ગુણ—પછી એને સદાચારનો, પવિત્રતાનો યા ધર્મનો અનુરાગ કહો, કે ચાહે તે કહો—જ્યાં જોવામાં આવે છે ત્યાં નૈસર્ગિક જ જણાય છે, દાખલા દલીલથી ઉત્પન્ન થયેલો નથી હોતો. તે વૃત્તિજન્ય, સહાનુભૂતિજન્ય, સંસર્ગજન્ય, અને અભિલાષજન્ય હોય છે. અર્થાત્ કર્તવ્ય બુદ્ધિના પ્રકારમાં કશી વધવટ થતી નથી, પણ તેનાં પરિમાણમાં સતત વધવટ થયાં જ કરે છે. ભિન્નભિન્ન સમાજોમાં, અથવા એકજ સમાજમાં ભિન્નભિન્ન સમયે નૈતિક ચેતના શક્તિનું પરિમાણ અતિવ ભિન્ન ભિન્ન હોય છે. એક સમાજની નૈતિક અવનતિનું તાત્કાલિક કારણ, તેની નૈતિક ચેતના શક્તિની અવનતિ છે, નૈતિક સદસદ્ વિવેકનો ખ્વંસ છે, તેના નીતિના સિદ્ધાંતનો અવનતિ નથી. ગ્રીક લોકો દુરાચારી અને દુર્બલ થયા તે નીતિશાસ્ત્રની ન્યૂનતાને લીધે નહિ, પણ નીતિનિયમોના સત્ય અને પ્રમાવના પ્રત્યક્ષ ભાનવળા જતોની અભાવે ઘટી જવાને લીધે. મુસલમાનો પૂર્વમાં અને સ્પેઇનમાં ખ્રિસ્તીઓ સામે ફતેહમંદ થયા તે—તે લેખાના બધા સંજોગોમાંથી નૈતિક સ્થિતિ ઘડીભર અલગ કરીને આપણે જોઈશું તો—તેમનું કર્તવ્યશાસ્ત્ર વધારે ઉન્નત અથવા વધારે વ્ય પકડતું તેથી નહિ, પણ કર્તવ્ય યા ધર્મ માટે તેમનો આદર વધારે અવિશ્રાંત અને પ્રખર હતો તેથી.”

“ સમાજમાં આ નૈતિક ચેતના શક્તિના અમૂલ્ય તત્ત્વને અને તેટલું સ્વતંત્ર, જાગૃત અને જીવંત રાખવાનું ગંભીર મહત્ત્વ, સ્વાતંત્ર્ય વિરુદ્ધ બળાત્કારને પ્રાધાન્ય આપનારા વિચારકો, સમાજના એક જીવક મંત્ર તરીકે સ્વીકાન્તા નથી જે સમાજમાં કોઈ મત અને વ્યવહાર રીતિની વિરુદ્ધ બળાત્કારનાં પગલાં લેવામાં આવે તે દરેક પગલાંથી તે સમાજની નૈતિક ચેતનાશક્તિ ઓછી થવાનો સંભવ છે. અલગત જ્યારે કોઈ વ્યવહાર રીતિ ખીજના કાયદેસર હકની આડે આવતી હોય, એટલે કે જ્યારે તેની અસર તેના કર્તા માત્ર ઉપરજ ન થતી હોય પણ પારકા ઉપર પણ થતી હોય, ત્યારે તેમ કરવામાં તેમની પ્રામાણિકતા ગમે તેટલી તિવ્ર કેમ ન હોય તોપણ તેમના ઉપર બળાત્કાર વાપરવાની જરૂર પડે છે. આવા પ્રસંગમાં તેની સ્વતંત્રતા ઓછી કરવાથી જે અનિષ્ટ થાય છે તે, જમતને ભોજે પોતાની સુખ સગવડના ખ્યાલોને અમલમાં મૂકનારાઓના દુષ્ટા દોર મૂકવાથી થતા અનિષ્ટથી બહુ ઓછું છે. પણ જ્યારે આવા ખ્યાલનો ઉપર કલા પ્રમાણે અન્યની સ્વતંત્રતાને અબાધ રાખીને અમલ થઈ શકે એમ હોય તો, તેનો અમલ થતો બળાત્કારે અટકાવવો એ સમાજ જે નૈતિક ચેતનાશક્તિ ઉપર અવલભેલો છે તેના પ્રભાવ અને પરિમાણને સ્પષ્ટ રીતે દુર્બલ કરવા બરાબર છે.

લોડ મોર્લી.